

12 EKİM'DE ANKARA'YA

Yıllardır her zulümden nasibini alan Aleviler, yeni saldırılarla yüz yüze. Bir taraftan katliamlara uğruyor, bir yandan da dini değerleri hiçe sayılarak zorunlu din dersleri ve imam hatip okulları ile asimilasyona zorlanıyor.

Baskıyla, katliamla, asimilasyonla "terbiye edilmek" istenen Alevi toplumu yüzyıllara dayanan isyan geleneğiyle yine alanlara çıkıyor. "Devletin Alevisi Olmayacağız", "Zorunlu Din Dersleri Kaldırılsın, Ana Dillere Özgürlük" diyen Aleviler, baskıcı/tekçi eğitim sistemine, zorunlu din dersine, imam hatip okulları dayatmasına karşı ülkenin dört bir yanındaki dergahlardan Ankara'ya yürüyüşe geçtiler. 15 koldan yürüyecek olan Aleviler, 12 Ekim günü Ankara'da olmayı ve Sıhhiye Meydanı'nda onbinlerle birlikte bir miting yapmayı planlıyor.

Tüm emekçileri baskı altına alan, sömüren bu faşist düzen yerle bir edilmeden hiçbirimiz özgür olamayız. Özgürlüklerimiz için bu düzeni alaşağı etmek, iktidarı ele geçirmek dışında bir çözüm yok. Faşist baskılara karşı tüm emekçiler Ankara'ya!

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

1 - 15 Ekim 2014 / S 267 / 1 TL

BIJÎ BERXWEDANE KOBANÊ

Kobane ateş çemberinde! İnsanlığın en soysuz katiller sürüsü, özünde onlardan farkı olmayan destekçisi/besleyicisi devletlerin para, silah ve insan tedarikiyle güçlenmiş olarak Kobane'ye, Rojava'ya ölüm kusuyor. Rojava devrimini boğmak için silahlandırılıp eğitilen bu vahşi çakallar sürüsünün üstüne Ankara'nın; bölge gericiğinin, emperyalistlerin gölgesi düşüyor!

Bir devrimi boğmak uğursuz görevle donatılmış katiller sürüsünün karşısında turnaklarını toprağa geçirip dayanan, "buradan gerisi yok!" şiarıyla geri çekilmeyi reddeden, "burası Kürdistan'ın Stalingrad'ı" diyen savaşçılar var! Rojava devrimini kendi devrimi olarak gören, Kürt halkının ileri atılışında emekçi halkların özgürlüğünü gören devrimci enternasyonalistler var! Dört bir yandan sınıra koşup Rojava devrimi saflarında yerini almak için çırpınan, ölümü hiçe sayarak kişisel kaderini, kendi devrimini savunan halkın kaderine bağlayan yüksek ideallere sahip gencecik insanlar var! Kirli ayak oyunlarınıza, tuzaklarınıza, beyinlere lağım kusan medyanıza rağmen faşizme karşı kini ve silahını kuşananlar var!

Yenileceksiniz ey insanlığın ve doğanın düşmanı ölüm tacirleri! Tankınız, topunuz, koca koca ordularınız kar etmeyecek! TIR'lar dolusu mühimmatınız, füzeleriniz, el altından verdiğiniz tanklarınız devrimin iradesine işlemeceksiniz! İradenin tanka ve topa üstün geldiğini göreceksiniz! Kendi özgürlüğü için dövüşen halklara diz çöktüremeyeceksiniz! Tek kelimeyle kaybedeceksiniz!

ROJAVA DEVRİMİNİ BOĞAMAYACAKSINIZ!

Yaklaşık iki haftadır IŞİD adlı katiller sürüsünün Rojava'nın Kobani Kantonuna dönük saldırısı devam ediyor. Emperyalizmin ve bölge gericiğinin ürünü olan IŞİD adlı dinci faşist yapılanmanın tek bir amacı var: Bölgede gelişebilecek her türlü devrimi boğma ve emperyalizmin öncü savaş kolu olarak halkları ortaçağ karanlığına götürebilecek her türlü girişimi örgütleme ve gerçekleştirme.

Bugün Rojava devrimi Ortadoğu halkları için umut kaynağı olduğu kadar, Kürt halkının kendi geleceğini belirleme sürecinde de, farklı bir alternatif olarak canlı olarak karşımızda duruyor. Eğer Kürt halkı Rojava örneğini her yerde izler ve devrimleri gerçekleştirmeye devam ederse; başta TC devleti olmak üzere, bölgedeki gerici devletler ve onların ipini elinde tutan emperyalist güçlerin planları bozulacaktır.

İşte bu nedenle Rojava devrimi hemen her yerden devşirilen katillerden oluşan IŞİD adlı faşist sürüsünün saldırılarına maruz kalıyor. Bu saldırılara emperyalist devletler ve bölgedeki Katar, Ürdün, İsrail, Türkiye gibi ülkeler aktif destek vermekte. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın ve bu ülkelerden kimse de medet ummasın!

Buna karşılık Kürt halkı ve Kürt halkının yanında olan tüm devrimci, demokratik ve yurtsever güçler Ko-

bani sınırındaki nöbetleriyle tarihe geçecek bir eylemlilik sürecini başlattılar. Bu bir halkın kendi öz devrimini korumak ve kollamak için ayaklanmasıdır ve her türlü mücadele aracı ve biçimi ile büyütülmelidir. Çünkü bugün insanlığın kalbi Rojava'da, Kobani'de atıyor. Eğer işçi ve emekçilere sokağa çıkma ve birleşik devrimi örme çağrısı yapılacaksa, işte o gün bugündür.

Sendikalardan meslek örgütlerine, öğrenci örgütlen-

melerinden Alevi örgütlerine, emekçi kadınlara toplumun tüm ezilen, sömürülen kesiminin vakit kaybetmeden harekete geçmesi gerekiyor. Türkiye işçi sınıfı tam da bu dönemde iş yerlerinden sokaklara uzanan eylemleri, grevleri ile dayanışmayı örmeliler. Her türlü pasiflikten uzak ve açıklamalarla yetinen her türlü anlayışı mahkûm ederek, devrimci eylemi örgütlemek, bugün kendisine sosyalistim diyen herkesin görevidir. Yani başımızda yaşanan canlı bir devrimi boğmak için süren şiddetli bir savaş var. Emekçi halklarımız, olabilecek her biçimiyle dayanışma eylemlerine yöneldiklerinde, savaşı katiller sürüsünü destekleyenlerin evinin içine kadar götürdüğünde ön siperlerde savaşan yoldaşlarına büyük bir güç vermiş olacaklar.

Her şey son derece açık ve sade olarak karşımızda duruyor. Sorun açık. Görevlerimiz de...

Denizlerin yoldaşları bugün Kobani sınırında, Kürt halkıyla her zaman olduğu gibi birlikte. Ama bu yeterli değil! Herkesin büyük bir inisiyatif olarak harekete geçmesi gerekiyor. Hedef Türkiye tekeli kapitalizmini ve onun faşist devletini devirmek. İşte bu, Rojava Devrimini boğmak isteyenlere en büyük cevap olacaktır.

**Her Yerde Devrimci Eylem
Her Adımda İktidar Hedefi!
Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı!
Kürt Halkı Yalnız Değildir!
MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU**

Editör

İŞİD NASIL YENİLİR?

Kendisine altın tepside sunulan Musul'a ve çevresine yerleştikten sonra burjuva basının, gücünü yere göğe sığdıramadığı IŞİD denen katiller sürüsü, bir haftadan bu yana Kobani'ye; Kürt halkına ve diğer halklara karşı kanlı bir saldırı başlatmış durumda.

Bu ilk saldırı değil. Aynı katiller sürüsü daha önce de bir kaç kez Rojava'ya saldırmıştı. Fakat bu sefer ki saldırının öncekilerden farkı var.

Her şeyden önce bu vahşi sürünün elinde Musul'da ele geçirdiği, daha doğrusu, kendisine altın tepside sunulan modern, gelişmiş silahlar, bol para ve bu sayede devşirilmiş, ipten kazıktan kurtulmuş bol eleman var.

Ertelemecilik Değil
Devrimcilik

C.Dağlı

2

Harç Bitti İnşaat Paydos

Umut Çakır

4

AntiFaşist Mücadele
Ve Gençlik

Umut Güneş

7

3

Ertelemecilik Değil Devrimcilik

C.DAĞLI

BAŞYAZI

Devrimci kitleler, geleceğin en büyük güvencesidir. Uzun süreli mücadelelerden geçen kitleler, bu süreçte, toplumsal pratik içinde dönüşüme uğradı. Başkaldırıcı ve ayaklanmacı kitleler, bugüne dek süren savaşımın en büyük eseri ve kazanımıdır. Devrimi bu kitleler yapacaktır.

Birkaç kuşaktır süren mücadele boyunca, büyük sayılara ulaşan bir insan topluluğu, sosyalizmin etkisine girdi, devrimci kavrayışa atıldı, dönüşüme uğradı. Kendi tarihini bilinçlice, kendisi için yapan bir güç oldu. Devrimci bir kitle her kentte var. Bir çok yerde etkin ve süreci belirleyici durumda. Bulunduğu her yerde devrimi temsil ediyor. Bunu hem pratiğiyle, hem de propaganda ve ajitasyonuyla yapıyor. Ve her gün yeni yeni insanları kazandırıyor devrimci.

Ne ki, bu durum gerçek anlamıyla kavranmış ve önemsenmiş değil. Hareket bu ileri noktaya yarım yüzyıldır devam eden büyük bir devrimci kavrayışla geldi. Bunun anlaşılması için, bir o kadar zamanın daha geçmesi mi gerekiyor!

Gerçek devrimciler, komünistler, her zaman kavrayışın içinde oldular. Pratiğin içinden geçmeden öncü olunmaz. Dünyayı değiştirmek pratik bir iştir. Dünya kitlelerin altüst edici doğrudan eylemleriyle dönüşüme uğrar. Türkiye ve Kürdistan'da devrimci savaşıma atılanlar bu geçişin bilincine vardılar.

Açık denizlerde, fırtınalarla yol alan bu insanlar, yetkinleşmiş olarak devrimi gerçekleştirebilir, onu savunabilir ve daha ileriye götürebilirler.

Burjuva sınıf, deneyimli, teori ve pratik olarak gelişkin, devrim eğitiminden geçmiş başkaldırıcı devrimci işçi ve halk kitleleri ile karşı karşıya. Devrimci kitleler, başkaldırıcı kapitalist düzenin krizini şiddetlendiriyor, keskinleştiriyor, derinleştiriyor. Sömürücü güçler, başkaldırıcı kitleleri yönetemez. Yönetmek için daha fazla şiddete başvurması, kitleleri gerçek anlamda yönetemediğinin pratik ifadesidir. Burjuva şiddet, politik çelişkileri, politik çatışmaları ve politik krizi boyutlandırır sadece.

Bugün başkaldırıcı ve devrimci insanlar, bir avuç isyancıdan oluşmuyor sadece, başkaldırıcıların sayısı milyonlara ulaştı ve toplumda etkin bir güç konumundalar. Ayaklandığı her yerde, 31 Mayıs ayaklanma sürecinde olduğu gibi, gerçek özgür günler yaşatacak bir güce ulaşmıştır. Birçok kentte pratik etkinlik, devrimci kitlelerin elinde. Devlet iktidarının varlığı, sadece görünürdedir. Buralarda gerçek anlamda güç olanlar halk yığınlarıdır. Devrimci mücadelenin tüm kazanımları, işçi sınıfı ve emekçi kitleler, iktidarı eline aldığı zaman güvenceye alınabilir. Şimdi, devrimci kitlelerin durdurulamaz hedefi, tam da iktidarın ele geçirilmesidir.

Bugünkü toplum, insanların gereksinimlerin karşılamıyor, onları tatmin etmiyor. Kitlelerin gereksinimlerini karşılayan ve onları tatmin eden daha yüksek bir toplumun koşulları doğmuş ve oluşmuşken, hiç kimse eski toplumu ayakta tutamaz.

Komünistlerin görevi, insanlara daha iyi bir yaşam verecek olan yeni ve daha yüksek topluma geçme mücadelesine katkı vermek, harekete bir itki vermek ve örgütlü bir biçim kazandırmaktır. Küçük burjuva siyasetlerin, yeni bir dünya yolunda mücadele verenlerin coşkunlukla ileri atılmasında hareketin yükselişinde bir katkıları olmadı ama, hareketin geri çekilmesi ve düşüşe geçmesi için katkıları oldu.

Devrim yönünde bir çalışmaları ve hazırlıkları olmadığı için, devrimci mücadeleyi frenleyici bir konumlanış içindedir. İlk etapta, olayların içinde yer alsalar da, olaylar içindeki gerçek rolleri deyişmiyor: proletaryayı, halk kitlelerinin "devrimci aşırıklar" içine girmelerini engellemek. Bu tastamam, devrimci kitle mücadelesinin frenlenmesidir. Mücadeleyi nasıl frenlediklerini Gezi sürecinde gördük ve her önemli eyleme sürekli görüyoruz. Eylemleri olabilecek en alt noktaya çekmek için her zaman çok gayretli davranıyorlar. Bu yüzden devrimci yığınlar, onları aşarak ileriye gidiyor.

Kendi kendimize engel oluşturmadıkça amacımızı gerçekleştirebiliriz. Nesnel toplumsal gerçekliği kavrayamamışsak, geleceğe yönelik nasıl bir çözüm sunabiliriz ki. Öznelcilik, kendi kendimize engel koymaktır. Nesnel koşulları doğru, yani gerçekliğe uygun bir kavrayış ortaya koyarak, kendi engelimizi aşarız. Sınıflar savaşının geldiği yeri değişen sınıflar güç ilişkisini temel çizgileriyle ortaya koyamayan bir anlayış, hareketi ileri taşımak için bize nasıl bir taktik verebilir ki.

Küçük burjuva sosyalist hareketlerin teorisi ve taktiği, nesnel durumun, nesnel toplumsal gerçekliğin bilimsel bir kavrayışını vermiyor bize. Onlar kendi öznel durumundan hareket ediyorlar. Nesnel durumdan, değişen nesnel koşullardan değil. Dolayısıyla küçük burjuva görüşleri benimsemek, kendi kendimizi engellemek demektir.

Oluşmuş olan nesnel koşulların yaratılan zengin devrimci değerlere ve büyük bir devrimci kitle gücüne rağmen, küçük burjuva gruplar, halen devrimi günün öne çıkan görevi olarak görmek, yerine, onu başka bir zamana bırakıyorlar. Sormak gerekiyor, bu anlayışta bir devrimcilik var mı? Bir siyasal görüş, bir perspektif, bir taktik belirlenirken sorulması gereken soru budur. Devrimi sürekli ileriye birakmak ertelemeciliktir.

Ertelemecilik bunlarda hakim bir anlayıştır. Ertelemeciliğin öteki yüzü ise reformculuktur. Ertelemecilik, yığınları reform mücadelesiyle uğraştırıp, onların devrimci enerjisinin tam anlamıyla harekete geçmesini engeller, çok sayıda insanı devrim yolundan çevirmeyi amaçlar.

Çatışmaların Ardından TC Sınırı Kobanelilere Açıldı

İŞİD ile PYD arasında Kobanede çatışmalar şiddetlenince, binlerce sığınmacı Türkiye'ye sığınmak için sınır hattına geldi, ancak jandarma, geçişlere izin vermedi. İŞİD'li katillerin rahatlıkla girip çıktığı TC sınırı, İŞİD katliamından kaçanlara kapatıldı. KCK ve PYD'nin çağrısı üzerine sınıra yakın Suruç'un Dikmetaş köyü mevkiinde nöbet çadırı kuruldu, sınırdan geçiş için jandarma ile görüşmeler yapıldı.

Görüşmeler olumsuz sonuçlanınca jandarma grubun sınırdan uzaklaşmasını istedi. Arkaları kan, ölüm ve vahşet olan Suriyeliler, TC sınırına doğru yürümekten vazgeçemediler, jandarma kitleye biber gazı, sis bombası ve tazyikli su ile saldırdı.

Suruç'a Gitmek İsteyenlere Polis Engeli

HDP'nin yaptığı çağrıyla İstanbul'dan Suruç'a gitmek isteyenler polis tarafından engellendi.

Kadıköy'de Salı pazarında bir araya gelen ve aralarında HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ, ESP Genel Başkanı Sultan Ulusoy ve DBP İl Eş Başkanı Emrullah Bingül'ün de içinde olduğu kitle, Suruç'a araçların kalkacağı yere doğru yürüyüşe geçti.

Ancak kitlenin önüne çevik kuvvet polisi ve TOMA tarafından kesildi. Polis yetkililere, yürüyüşe ve araçlara binilmesine izin vermeyeceklerini söyledi.

Polis yetkilileri ile HDP'liler arasında uzun süren görüşmelerin ardından araçlara binildi. Taksim'den hareket edenlere ise polis, aracın izinleri olmadığı gerekçesi ile durdurdu. Kitle, Tarlabası Bulvarı üzerinde araçlarına izin verilmesini bekliyor. Uzun süren bekleyişin ardından saatler 17.00'yi geçerken Taksim'den hareket edecek grup Dolapdere'ye inerek yeni araçlarla hareket etti. Akşam saatlerinde Mehmetçik Vakfı'nda buluşan 21 İstanbul aracı, Suruç'a doğru hareket ettiler. Yol boyunca birkaç defa durdurulan evrak ve kimlik kontrolü yapılan araçlar, öğlen saat 13.30 civarında Suruç'a ulaşmak üzere.

Kobane-Suruç sınır boyunda nöbet tutmak için hareket edenlerin arasında Mücadele Birliği okurları da yerini aldı. Mücadele Birliği Platformu, her zaman omuz omuza mücadele verdikleri Kürt halkının mücadelesinde de bugün yanlarında olmak, onlarla dövüşmek ve faşizme karşı durmak için sınırlarda yerini alıyor

Suruç Halkı Herkesi Sınıra Çağırıyor

Rojava sınırında insanlığa saldırı devam ediyor. İŞİD saldırısından kaçan Kobaneliler, sınırdan içeri almıyor. Gece saatlerinde sınıra gelen 2 ağır yaralı saatlerce Mürşit Pınar Sınır Kapısı'nda bekletilirken, sabah saatlerinde sınırdan geçmek isteyen 13 yaşında bir çocuk askerlerde vuruldu.

Kapıdaki yoğunluğu gerçekçe gösteren Türk yetkililer, yaralı İŞİD üyelerinin geçişi için ise tüm kolaylığı sağlıyor.

Yapılan seferberlik çağrısı üzerine Suruç Edmanik Köyü'ne açılan çadırlarda geceyi geçiren K.Kürdistan halkı için sabah saatlerinde yüzlerce asker sınır bölgesine sevk edildi. Sınırın öte tarafında bekleyen Rojavalıların geçişlerini sağlamak için Türkiye tarafında bulunan kitleye geri çekilme çağrısı yapan askerler kitleye gaz bombaları ile saldırdı.

Rojava'dan gelenlerin geçişine izin vermeyeceğini belirten askerler saldırısından sınırdan her iki yakasında bulunanlar da etkilendi.

Askerin saldırısına gençler ve kitle de taşlarla karşılık veriyor. Kobanê tarafında kalanlar da sloganlar, zılgıt ve alkışlarla askerlerin saldırısını protesto ediyor.

Tarlaların içinde ve Edmanik Köyü'nde geniş bir alana yayılan çatışmalar devam ederken, askerlerin hedef gözeterek ateş açmaları dikkat çekti.

Bölgede bulunan halk, asker saldırısının dahi İŞİD'e destek niteliği taşıdığını belirterek, "DAİŞ Kobanê'yi kuşatmaya çalışıyor, Türk askeri de bizlere müdahale ederek DAİŞ'in bu kuşatmasına katkı sağlamaya çalışıyor. Gün onur günüdür gün Kobanê'ye sahiplenme günüdür" diyor. Suruç'ta sınırdan bulunan halk, herkese sınıra yığılmaları çağrısında bulunuyor.

Yine sabah saatlerinde Kobanê'nin batısında yer alan Aşme köyünden Serxetin Aşmeya Jorin köyüne ailesi ile birlikte geçmek isteyen 13 yaşındaki Fatme İzzettin Osman Türk askeri tarafından silahla vuruldu. Ağır yaralanan çocuk, Birecik Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Bu arada sınıra doğru yürüyen 50 yaşlarında bir kadın, mayına bastı. Yaralanan kadın, battaniye ile sınırlarından geçirildi ve Suruç Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Sabah saatlerinde yaşanan bu olayların ardından, öğle saatlerinde Valilik kararı ile sınırlar açılmak zorunda kaldı. Sınırdan toplanan askerlerin gözetiminde Suruç'un Dikmetaş Köyü'ne geldi.

DBP de bir basın açıklaması yaparak, başta il ve ilçe örgütleri olmak üzere herkesi Kobanê için seferberlik ruhu ile Suruç'a çağırdı. DBP Çınar İlçe Örgütü de, İŞİD çetelerinin Kobanê'ye yönelik saldırıları ve Türkiye'nin İŞİD'e desteği düzenlediği yürüyüşle protesto etti.

Van'da da halk Kobanê'ye saldıran İŞİD çetelerinin sınır geçişlerinin önüne geçmek üzere bu akşam Suruç'a doğru yola çıkacak.

Amed halkı Kobanê'ye dönük İŞİD çetecilerinin saldırılarını boşa çıkartmak ve Kobanê halkının direnişine destek olmak için sınır hattına doğru yola çıkmaya başladı.

Kürt halkı, sınırın neresinde olursa olsun ne kadar örgütlü bir halk olduğunu gösteriyor.

Kuzey Kürdistan'dan Kobane'ye Yüzlerce Savaşçı Desteği

İŞİD'in varoluş sebeplerinin başında geliyordu, Rojava Devrimi'ni ve Kürt halkının özgürlük mücadelesini boğmak... Ve İŞİD saldırılarına devam ediyor. Şu andaki hedefi ise Kobane. Katiller sürüsü, Kobane çevresindeki köylere saldırırken, Kürtlerin özgürlüklerini ilan ettikleri ilk merkezlerden biri olan Kobane'ye doğru ilerliyor.

15 Eylül'den bu yana saldırı altında olan Kobane'de YPG savunma güçleri oluşturup katiller sürüsüne karşı savaşmaya başlarken, Kuzey'deki Kürtler de onları yalnız bırakmıyor.

Artık Kürt halkını burjuvazinin sınırları ayıramıyor. DBP Genel Merkezi'nin seferberlik çağrısı ile, Kuzey Kürdistan'ın pek çok kentinde onbinlerce kişi sınıra, Kobane'ye destek vermeye gitti.

Siirt'ten yola çıkan çok sayıda kişi, Suruç'taki Kobanê sınırına hareket etti. Siirt'te 19 Eylül gecesi de eylemler yapıldı, İŞİD saldırıları protesto edildi. YDG-H ve YDGH-H üyesi bir grup, Amed'de de, İŞİD çetelerinin Kobane'ye yönelik saldırılarını ile Kürtçe eğitim veren okullara mühür vurulmasını protesto etti. Çatışmalar geç saatlere kadar sürdü.

KCK Eşbaşkanlığı ve Kobanê hükümetinin çağrı üzerine harekete geçen yüzlerce Kuzey Kürdistanlı genç, Rojava'ya geçti, silahlanarak YPG mevzilerinde Kobanê savunmasına katıldılar.

Kobanê'ye ulaşan gençler halk tarafından zılgıt ve alkışlarla karşılandı. YPG yetkililerince karşılanan gençler silahlanarak Kobanê savunmasında aktif yer almaya başladı.

Daha önce Kuzey Kürdistan'a gelen yüzlerce Kobanêli de, artan İŞİD saldırılarına karşı Kobanê'yi savunmak üzere Rojava'ya giderek İŞİD'e karşı savaşmak için geri döndü. Gençler Til Şiir köyünde Türk askerlerinin engellemesiyle karşılaşmalarına rağmen Kobane'ye ulaştılar.

Onbinlerce Kürt K.Kürdistan sınırında Kobane'ye destek eylemleri yaparken, kobane'ye ulaşanların sayısının da bine ulaştığı söyleniyor

ANF'den derlenmiştir

Kobane-Suruç Sınır Nöbeti Sürüyor

Kobane'ye İŞİD saldırılarının yoğunlaşmasının ardından Kürt halkı, TC sınırında "sınır nöbeti"nde. Suruç-Kobane sınırı boyunca 15 ayrı yerde kurulan asayiş noktaları için Türkiye ve Kürdistan halkı insan zinciri oluşturdu. 25 km'lik sınır boyunca nöbet tutuluyor. Nöbetin ikinci günü olan 25 Eylül'de, Türkiye'den araçlarla gelen binlerce kişi de sınır nöbetine katıldı.

Nöbet eylemi, sınırın sıfır noktasında bulunan Etmanik, Mehser, Zehwan, Kazika, Merdemiş, Musik, Kop, Xerebesk, Elizêr, Perepere, Oxan, Boydê, Hanêrk, Tilwerdan ve Siwêdê köylerinde.

Saldırı başladığından bu yana akşam saatlerinde elektrikler kesiliyor ve son iki gündür de telefon bağlantılarında sorunlar yaşanıyor. Gece ise savaş uçakları gözleniyor.

İllerden gelen halkın nöbet yerlerine yerleşimi ise şöyle: Kobanê'nin batısında bulunan Bêrecük'un Boydê Köyü ve etrafındaki eylem Wan, Erzurum ve Siirt grubu tarafından sürdürülürken, önemli bir hat olan Kobanê'nin doğusunda ise birçok kent çok sayıda noktaya yerleştirilmeye çalışılıyor. Ardahan, Kars, Erzurum, Ağrı, Iğdır, Hakkari, Şırnak, Mardin, Batman, Amed, Adiyaman, Antep, Maraş, Dersim, Adana, Ankara, İzmir, Mersin, Konya gibi kentlerden gelenler ise Elizêr, Qop ve Dewşen hattına yerleştirildi. İstanbul ve Manisa'dan gelenler ise Elizêr Köyü'ne ve diğer köylerde sınır hattını tutacak.

Her kentin sözcüsü üzerinden sık sık program hakkında bilgilendirme yapılırken, ihtiyaçlar da oluşturulan komünlerden sağlanıyor.

Eyleme katılmak üzere İstanbul'dan gelen 21 otobüs, zılgıtlar, zafer işaretleri ve alkışlarla Suruç'a giriş yaptı. Ancak araçların ilçeye girmesinden kısa bir süre sonra özel hareket polisleri araçları durdurdu. Araçları didik didik arayan polisler daha sonra tek tek geçişlerine izin verdi.

Öğle saatlerinde bir basın açıklaması yapıldı. İstanbul heyeti ile gelen HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ bir konuşma yaptı ve "500 metre ötede bir savaş var. Bu savaş bütün halkların savaşdır. Bugün halklar kendilerine dayatılan sınırları, hapishaneleri reddediyor. Türkiye hükümeti bu savaşta en başından beri yanlış, haksız tarafı seçmiştir. Burada dökülen her damla kanın vebali hükümetindir. Bugünden itibaren Türkiye hükümetini halkların ve hakların yanında yer almaya davet ediyoruz" dedi.

Daha sonra diğer parti ve kurum temsilcileri de söz alarak Rojava halkı ile dayanışma halinde olacağını belirtti.

Bu arada İŞİD'in saldırıları üzerine Suruç'a sığınan binlerce Kobaneli genç, Kobane'ye dönebilmek için uğraşılıyor ancak asker ve polisler geçişlerine izin vermiyor. Mürşit Pınar Sınır kapısında basın araçlarının da uzaklaştırılmasının ardından, TGS bir açıklama yaparak basın özgürlüğünün kısıtlandığını söyledi.

Saatler 17.00'ye geldiğinde sınıra giden Mücadele Birliği okurları da buradan bilgi aktardı. Okurlarımız, "Kobani karşımızda, çatışmalar devam ediyor. Aramızda 10km var ve top seslerini duyabiliyoruz" diyorlar.

EDİTÖR İŞİD NASIL YENİLİR?

(Giriş 1. Sayfada)

Arka Plandaki Güçler

İŞİD'in elinde savaş için çok gerekli ve önemli olan bu olanaklar varken arkasında ise bölge gerici devletlerinin, emperyalistlerin sınırsız desteği var. ABD'nin, Fransa'nın ve diğer emperyalistlerin "İŞİD'e Operasyon" kararları kimseyi yanıltmamalı, kandırmamalı.

Bu akbabaların operasyondan anladıkları ve yapacakları şey, Suriye'yi bu bahaneyle vurmaktır. Yani hedefleri İŞİD denen sürü değil, Suriye'dir, Ortadoğu halklarıdır, Filistin halkıdır, Ortadoğu devrimidir. Ellerinde büyüttükleri, besledikleri ve sahaya sürdükleri İŞİD denen sürü onlar için gerçek yaratma aletidir.

İŞİD'in arkasında başka kim var? Artık dünya alemin bildiği gibi, Türkiye var. Kasımpaşalı'sıyla, hükümetiyle, iktidarıyla, Ordu'suyla MİT'le itiyile, kısacası tüm kurum ve olanaklarıyla Türkiye

var.

Türkiye, yani Demirtaş'ın ayakta alkışladığı Kasımpaşalı, Sırrı Sakık'ın tebrik edip kutladığı Hakan Fidan ve MİT'i, İŞİD'i Kürt halkının üzerine salanların başında geliyor.

UKH'nin medyası, bu katil sürüye Türk ordusunun trenlerle silah bıraktığını, Kürt halkına karşı Türkiye-İŞİD ittifakının kurulduğunu, Kürdistan'da savaşmış emekli iki bin katilin şimdi İŞİD saflarında savaştığını, Bu sürünün savaşta bizzat MİT elemanları tarafından yönetilip yönlendirildiğini haber veriyor. Bu haberlerin doğruluğundan şüphe yok.

İŞİD Nasıl Yenilir?

Bu soruya pek çok yanıt verilebilir ama her durumda "onu destekleyenlerle ittifak yaparak, onu destekleyenlere saygıda kusur etmeyerek" biçiminde yanıt verilemeyeceği kesin.

İŞİD denen, toplumun en dip tortusu unsurlardan müteşekkil, her türlü cinayeti, katliamı işlemeye, üç kuruşa kolaylıkla satın alınmaya müsait bu sürünün gücü oldukça abartılıdır ve bu abartı burjuva basın tarafından son derece bilinçli biçimde topluma şırınga ediliyor.

Sözlerimizin kanıtı var. Bundan önce Türkiye'nin yönlendirmesiyle defalarca Kürt halkına saldırılan bu sürü, her defasında arkasına bakmadan tabanları yağlamak zorunda kalmıştır. Son olarak,

Barzani, Türkiye, Katar, emperyalist efendileri ve Irak'taki işbirlikçileri tarafından kendilerine altın tepside sunulan Musul'da, Şengal'de zoru görünce tasını tarağını toplamaya başladı.

Başka türlü de olmazdı. Dünyanın her tarafından toplanmış insanlığın tortusu, dip kısmı unsurlar bir savaşı sonuna kadar götürme kararlılığını, cesaretini tarihin hiç bir döneminde göstermiş değildir. İŞİD denen sürü istisna değil ve zoru gördüğü her yerde sıvışması onun istisna olmadığını kanıtlıyor.

Ama savaş sadece kararlılık ve cesareten ibaret değil. Silah, lojistik destek, para, planlama, yönetme, insan sağlama da savaşta önemli etmenlerdir. İŞİD denen sürüde birinci şıktakiler ya yoktur ya da pek azdır ama ikinci şıktaki olanakların kıyamet ölçüsünde olduğunu biliyoruz.

Bu olgulara işaret ettikten sonra sorumuzun yanıtını bulmaya çalışabiliriz. Öncelikle şunun altını çizmeliyiz. İŞİD, sadece İŞİD'e karşı savaşılarak yenilemez. Çünkü bu sürü, insan unsuru olarak sürekli besleniyor. Dolayısıyla uğrayacağı her yenilgi savaşın bitişi anlamına gelmeyecek ama kendi güçlerini toparlayana kadar sürecek bir mola olabilecek ancak.

Onu kesin ve kalıcı yenilgiye uğratmanın kesin yolu, onun arkasındaki güçleri yenilgiye uğratmaktır. Kendi

koşullarımız açısından düşünüldüğünde bu güç tekceli burjuva iktidar ve onun devletidir. Asıl savaş bu güce karşı verilmelidir ve bu güç bir devrimle yıkıldığında ya da büyük bir halk ayaklanmasıyla sarsıldığında biz İŞİD denen sürünün büyük bir hızla eridiğini göreceğiz.

Kimi Hedef Almalı?

Normal koşullarda ve bildik savaşlarda bu sorunun yanıtı belli: "Karşımda kim varsa hedef de odur" denir ve işin içinden çıkılırdı.

Ama yaşananın "normal, bildik" savaşlardan biri olmadığı konusunda hemen herkes hemfikir. Durumu tanımlamak için "vekalet savaşı" vb kavramların kullanılmasına da durumun bu karmaşıklığı yüzünden. Savaş gerçekte Türkiye'nin, emperyalistlerin, bölge gerici devletlerinin başta Kürt ve Filistin halkları olmak üzere Ortadoğu halklarına, dünya halklarına karşı savaşıdır.

Elbette, durumun aciliyeti açısından mızrağın sivri ucu İŞİD denen sürüye çevrilmelidir. Ama bunun tek başına yetmeyeceğini herkes görür. Savaş güçleri sadece kuklalara değil, aynı zamanda, kuklaları oynatan ellere de yönelmek zorunda. Çünkü o eller kırılmadıkça kuklalar şu ve ya bu şekilde savaşa, sahada kalma gücünü kendilerinde bulacaklar. Sözlerimizin anlamı son derece açık:

Devlete, orduya, iktidara güçlü darbeler indirilmedikçe İŞİD denen sürü gerçek anlamda yenilmez.

İktidarın, hükümetin bu sürüye her türlü desteğinin kesilmesini sağlamak lazım. Bu çok açık. Bunu ise hükümete, orduya çağrılar yapmakla; "çözüm süreci zarar görür" biçiminde "uyarılar" yapmakla olacak şey değil. Böylesi çabalar, sonuçsuz kalmaya mahkum naif girişimlerdir. "Çözüm Süreci" denen şey, devletin değil ama UKH'nin, gerillanın elini kolunu bağlayan bir süreçtir. Bu gerçeklik günümüzde tartışma götürmeyecek kadar açığa çıkmıştır.

Devlet ve hükümet, İŞİD denen katiller sürüsünü "süreç" filan dinlemeden Kürt halkının üzerine salarken, trenlerle silah taşıyan, yaralıları hastanelerinde tedavi ederken, akın akın savaşıacak eleman gönderirken UKH ve gerilla "süreç zarar görmesin" diye eli kolu bağlı (Kobani'ye gönderilen dört yüz gerilla dışında) beklemek zorunda kalıyor.

Oysa şimdi Kuzey Kürdistan'da gerçekleştirilecek geniş çaplı bir gerilla operasyonu ve daha önemlisi, bir halk ayaklanması devletin, hükümetin elini ayağını titretmeye yetecektir. İŞİD asıl bu topraklardan yenilgiye uğratılabilir başka yerden değil.

Çünkü onun ipleri ABD'de bile değil ama Türkiye'de, onun dinci faşist iktidarındadır.

İstanbul'da Binler Kobanê İçin Yürüdü

sınırlı kalmayacağız. Zaman Kobanê halkının saflarında yer alma zamanıdır. Kobanê'yi savunmak adına Kobanê'ye gideceğiz" diye konuştu. 24 Eylül Çarşamba günü DBP İstanbul İl Örgütünden kalacak otobüslerle Urfa Suruç'a canlı kalkan olmaya gideceklerini aktaran Bingül, tüm halkı Kobanê halkının yanında olmaya

çağırıldı.

Basın açıklamasını Argeş Roni okudu. "Gün barbarlığa karşı insanlık onuru mücadelesi veren Rojava ve Kobanê halklarıyla dayanışma ve direnişi sahiplenme günü" diyen Roni, Kürt, Türk, Arap, Çerkez, Ezidi, Süryani ve tüm halkları Rojava devrimini sahiplenmeye çağırdı.

Akşam ise HDK Kadıköy Gençlik Meclisi'nin çağrısıyla bir araya gelen gençler, "Direnen Kobane, Kadıköy Seninle" sloganlarıyla Altıyol'dan "Kadıköy'de faşizme, çeteleşmeye, Kobane'de İŞİD'e İzin Vermeyeceğiz HDK/HDP Kadıköy Gençlik Meclisi" pankartı ile Bahariye Caddesi'nden Caferağa Mahallesi'ne yürüdüler.

Yeniden Altıyol'a gelen gençler faşist saldırılara değinerek, "Artık öz savunma ve faşizme karşı mücadeleyi ihtiyacı Türkiye halkları içinde elzem duruma gelmiştir. Türk ve ezilen halkların gençliğine sesleniyoruz Kobanê'yi boğmak isteyen bu çetelere karşı hepimizi Kürt halkı ile birleşik mücadeleye Kobanê direnişine desteğe Rojava sınırına çağırıyoruz" dediler.

Eylem, açıklamanın ardından sloganlarla sona erdi.

Binlerce Kişi Ortadoğu ve Kobanê Halklarını Selamladı

Kobanê'de yaşanan İŞİD saldırılarına karşı DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin çağrısıyla devrimci güçlerin de kitlesel olduğu binlerce kişi Taksim'de yürüyüş gerçekleştirerek, İŞİD çetelerinin katliamlarını protesto etti, Kobanê'de ve Rojava'da savaşıyan Kürt halkına selam gönderdi.

27 Eylül akşamı saat 19.00'da Taksim Tünel Meydanı'nda binlerce kişi toplandı. Konfederasyonlar ve meslek odaları adına "Rojava Ve Ortadoğu'daki Katliamlara Son! Her Yer Kobanê Her Yer Direniş!" pankartının açıldığı eylemde sık sık "Biji Berxwedana Kobanê", "Biji Berxwedana Rojava", "Katil İŞİD Ortadoğu'dan Defol", "Katil İŞİD İşbirlikçi AKP", "Kobanê'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Yaşasın Rojava Devrimi", "Kürdistan İŞİD'e Mezar Olacak", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "Katillerden Hesabı Halklar Soracak", "Her Yer Kobanê Her Yer Direniş" sloganları atılarak Kobanê'de savaşıyanlar selamlandı.

Mücadele Birliği Platformu da "Kobane İçin İsyân Ayaklanma Devrim" pankartı ve sloganlarıyla eylemde yerini aldı.

Toplanan kitle sağanak yağışa rağmen güre ve öfkeli sloganlarla Galatasaray Meydanı'na kadar yürüyüşünü gerçekleştirdi. Konuşmalar sırasında Kobanê ve Rojava halklarını selamlayan sloganlar atıldı. Ardından DİSK, KESK, TMMOB, TTB,

Tekirdağ 2 Nolu F Tipinden Şengal'e Destek

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Cezaevi'nde bulunan TKEP/L, MLKP, MKP, Devrimci Kargah, Devrimci Dönüşüm, PKK, TKPM/L davasından tutsaklar eli bazı adli tutuklular, İŞİD soykırımından kaçan Şengalli çocuklar için 2 bin TL para yardımında bulundu.

Tutsaklar, kısıtlı imkanlarına rağmen Şengal halkına yardım eli uzatmak istediklerini dile getirerek çağrıda bulundu ve "Bütün demokratik kamuoyu Şengal halkının yarasına merhem olmalıdır. Gün bütün ezilen halkların ortak yarası olan Şengal için dayanışma ve birleşme günüdür." denildi.

Kadın Tutsaklar Kobane İçin Açlık Grevinde

Bakırköy Zindanı'nda kadın tutsaklar, Kobane'de İŞİD'li katillere karşı savaşıyan Kürt halkına destek olmak, yanlarında olduklarını göstermek için açlık grevine başladı.

TKEP/L, PKK, MLKP ve TKP/ML'li kadın tutsaklar, Bakırköy Zindanı'nda üç gün boyunca açlık grevi ve slogan atma eylemi yapacaklar.

tezkerelerinden ve halklar arasına konulmuş suni sınırlara tampon bölge oluşturma fikrinden vazgeçmesi gerektiğini belirten Solmaz sözlerini "Rojava talana ve endüstriye karşı doğadır, sömürüye karşı emektir. Bugün emperyalistler Kobanê'de halkların özgürlüklerine, eşitliklerine, emeğe, kadına saldırmaktadır. TC hükümeti yüzünü halklara çevirmeli, katliamlara karşı bir an önce savaş yerine barıştan yana tutum almalıdır. Kobanê'ye kapılar barış için açılmalıdır. Bizler bunun takipçisi olacağız. Halkları bu konuda duyarlı olmaya, Ortadoğu halklarının katliamlara karşı verdiği mücadeleye sessiz kalmamaya çağırıyoruz." diye bitirdi.

Basın açıklaması sırasında da sık sık "Katil İŞİD, İşbirlikçi AKP", "Katil İŞİD Ortadoğu'dan Defol", "Biji Berxwedana Kobanê", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atıldı.

Basın açıklamasının ardından. Eylem bir süre daha sloganlar atılarak sona erdi.

UĞUR ÇAKIR

Harç Bitti İnşaat Paydos

Hepsi şişe gibi dizildiler sırayla parmaklarını sallayıp Türkiye'yi uyardılar. Kim bunlar? Bankacı, akademisyen, yöneticiler; Amerika'dan İsviçre'ye kadar, başka önemli işlerini bırakıp harıl harıl Türkiye ekonomisi üzerine çalışma yapıyorlar ve gördükleri manzaradan dehşete düşüyorlar. Hükümet yalakası basın bunu "Dünya bizi konuşuyor" diye manşet yaparsa şaşırmayın.

İsviçreli UBS Bankası, Türkiye'den başlayacak krizin, tüm dünyaya yayılma riskini analiz ediyor; ABD Merkez Bankası Başkanı "Canınız çok yanacak" diyor; yakında kurtarıcı edayla Kemal Derviş misali memleketi çıkarma yapması muhtemel Nobel adayı Daron Acemoğlu, "Durum kritik, daha da kötü olacak" sözleriyle ikaz ediyor.

Aslında bu toprakların devrimcileri, kendimizi ne kadar şanslı sayarsak yeridir. Çünkü bunca canhıraş ikaza hiç aldırılmayan, Karadenizlinin AIDS'e karşı takındığı tutuma benzer şekilde "Bize bir şey olmaz" diyen bir hükümet ve Cumhurbaşkanı var. Yaklaşan tehlikeyi sadece mırıldanarak dile getiren Ali Babacan ve Erdem Başçı'nın üzerini çizmeye çalıştılar. Ne diyelim?! Başımızdan eksin olmasınlar, iktidara uzanan yolumuzu kısaltıyorlar.

Kara bulutları yoğunlaştıran rüzgar ABD'den esiyor ve pek yakında bu yellemeye Avrupa da katılacak. Ne yapıyor ABD? 2008'den beri sonuna kadar açtığı kredi musluklarını kapatacağını söyledi.

Dünyada büyük depresyonu başlatan 2008'deki iflasların önüne geçebilmek için dünyaya rezerv para sağlayan dört merkez bankası, para basımında çılgın bir yarışa girdiler. ABD'deki FED (gerçekten bir merkez bankası değil, finans oligarşisinin para karteli) kurulduğu zamandan bu yana 97 yılda basmadığı paranın kat be kat fazlasını piyasalara aktı, onu Avrupa, Japonya, ve İngiliz Merkez Bankaları izledi. Dünya sıfır faizli olmasına rağmen yatırıma gitmeyen bu paralara boğuldu. Yaratılan döviz selinden Türkiye gibi borsası oynak, faizi yüksek, döviz kuru iyice yalama olmuştur bir kaç ülke epeyce yararlandılar. Buralarda insanlar, neredeyse sınırlanması olmayan kredi kartlarına hücum ettiler, taksitli satışlar hızlandı, inşaatlar patladı, ithalat aldı başını gitti.

"Krizi bizi teğet geçecek" diyen hükümet, bir açıdan haklı sayılırdı. Başkasının kavalını çalarak düğün yapmanın tadı başkaydı ve tüm yaşamları rantiyecilikle geçen bir partinin hükümeti bu tadı iyi biliyordu. Fakat "teğet geçen" krizde, bu arada şunlar oldu: Sanayi tekellerinin borçları on kat arttı. 100 liralık sermayelerinin 60 lirası borçtan eridi, kredi ve banka kartı sayısı bir kaç milyondan 150 milyona fırladı, emekçilerin borçları aynı oranda arttı. Havadan yağın paraları şemsiyeyle toplayanlar tespih gibi AVM dizdiler ve böylece son yedi yılda 1 milyon 145 bin esnafı iflasa sürüklediler. En büyük sanayi şirketlerinin yarısı zarar yaşıyor, diğerlerinde kar oranları yerlerde süründü. Fakat emekçiler henüz kazanmadıkları gelirleri, şirketler de henüz sömürmedikleri karları, kredi biçiminde elde etme imkanı buldukça böğre saplanan hançerin akıttığı kana serum takviyesi yapılırdı.

Dünyayı para seline boğan merkez pompaları banka ve şirketlerin elindeki değersiz kağıtları sifon misali kanalizasyona gönderdiler ama altı yıl sonra bambaşka bir kriz manzarası yaratıldılar. Devletler iflas sınırını çoktan geçtiler. Ve bu kez, altı yıl önce binlerce farklı düğüm ve patikaya sahip borçlanma zincirlerinin ucu şimdi tek bir ana yola devlet hazinesine çıkıyordu. Yani en ufak yol kazası tüm anayolu ve anayolları felç etmeye yetecekti. Zaten zombi misali ortada dolanan şirket ve bankaların iflasının önüne bu kez geçecek hiçbir kamusal güç kalmayacaktı.

ABD, yeni bir kriz manzarasına izin verememek adına, kredi pompasını kapamaya karar verdi. Ekim'de bunu yapacak ve ardından faizleri yükseltecek. Bu girişimin, dünyayı feda ederek kendini kurtarmak anlamına geldiğini bilmeyen yok: ABD şu an alacaklılarına suikast düzenleyerek borçlarından kurtulmayı planlayan bir seri katil gibi. Üstelik suikastı neredeyse bir senedir neon ışıklarıyla ilan ediyor ve "Tedbirinizi alın" diyor. Diyor da ne emperyalist Avrupa'nın ne de Türkiye gibi bağımlı ülkelerin bir tedbir alacak araç ve takatleri var.

Muhtemelen Türkiye kendisini bağrına saplı bir hançer ve akışı durmuş bir serumla baş başa bulacak. Pek çok uzman ABD %1 faiz yükseltse, Türkiye'nin %1,5 yükseltmek zorunda olduğunu hesaplıyor. Enflasyonun hortlamasıyla birlikte kesilmiş kredi musluğu, faizleri fırlayan kredi kartları, borca batan sanayi, taksitleri ödenmeyen ev ve arabalar, hayalet kasabaya dönen inşaat alanları, kapının önüne konulan sayısız işçi, bir anda yoksullaşan küçük mülk sahipleri; doğalgaz faturasını bile ödeyemeyen devlet, yakın geleceğin manzarası aşağı yukarı böyle şekillenecek, 2001'i muhla arayacaklar. Yine de bu kez ekonomik yıkım pek az konuşulacak.

Çünkü muazzam bir ayaklanma tecrübesi edinmiş ve bastırılıp dağıtıldığı için değil ama daha uygun fırsatlar ve örgütlenme zeminleri bulmak için şimdilik geri çekilmiş milyonlar var. İşçi sınıfı daha şimdiden işten atılmaları en ufak hoşgörü ve geri adım göstermeyeceğini öfkeli eylemleriyle dile getirmekte.

Böylesi alt üst oluşa, parlamentoda ana muhalefet konumuna erişmek amacıyla hazırlananların vay haline! Bu kez ayaklanma öylesine köklü, yaygın, öfke dolu ve zihni açık olacaktır ki, "krizin faturası" gibi dar kafalı sloganları tükürüp atacak ve aynı politik hedef etrafında yoğunlaşacaktır: Devrimci iktidarın fethi.

Cenevre'de Açlık Grevi

İŞİD denilen katiller sürüsünün Rojava'nın Kobane Kantonuna saldırılarına ve yaşanan şiddetli çatışmalara dikkat çekmek için açlık grevi yapıyor. İsviçre'nin Cenevre kantonunda bulunan BM (Birleşmiş Milletler) binası önünde HDP'li milletvekilleri, Selma İrmak, Sebahat Tuncel, Kemal Aktaş ve AP eski üyesi Feleknaş Uca kurdukları çadırda açlık grevinde. Açlık grevinde olan milletvekillerine İsviçre'den ve Avrupa'nın diğer ülkelerinden de destek ziyaretleri devam ediyor. BM yetkililerinden randevu talep eden vekiller olumlu bir cevap gelmezse eylemlerini Pazar gününe kadar devam ettirecekler.

Rojava'da yaşanan çatışmaların yoğunlaşması ve Kürt halkının saldırılara karşı geliştirdiği savaşı tüm dünya halklarına daha net ve anlaşılır anlatabilmek için, eylemin 4. günü olan 24 Eylül günü BM binası önünde İsviçre'nin tüm kantonlarından ve Avrupa'nın değişik ülkelerinden

gelen insanlarla kitlesel bir basın açıklaması yapıldı.

İlk sözü alan Selma İrmak, Kürtçe yaptığı konuşmada Kürt halkının yeni bir soykırıma karşı karşıya kaldığını ve bu soykırıma karşı insanlığın sessiz kalmaması gerektiğini ve Kobane'deki direnişin sahiplenilmesi gerektiğini söyledi.

Sabahat Tuncel de dünya egemen devletlerin kendi çıkarları için kolayca birliktelik kurduğunu, buna karşı dünya halklarının da kendi örgütlülükle-

rini yaratması gerektiğini belirtti. "Bugün devrimciler, sosyalistler, feministler, emekten yana olan tüm insanlar Kobane'yi yalnız bırakmamak için İstanbul'dan Suruç'a doğru yola çıktılar. Dünyanın tüm ezilen haklarını, so-kağa eyleme Kobane'yi ve Kürt halkını sahiplenmeye çağırıyoruz" diyerek konuşmasını bitirdi.

Açıklamalar bittikten sonra kitle bir süre daha vekillere destek olmak için eylem alanında bekledi.

Kobane'deki Vahşet İzmir'de Protesto Edildi

HDP-HDK İl Yürütmesi, Kobane'deki vahşeti protesto etmek amacıyla 23 Eylül günü yürüdü. Saat 18.00'de parti binası önünde toplanan kitle sloganlar eşliğinde Kıbrıs Şehitleri Caddesi üzerinden, Sevinç Pastanesi önüne kadar yürüdü. En önde Barış Analarının yürüdüğü eyleme yüzlerce kişi katıldı.

Sevinç Pastanesi önünde basın açıklamasını İl Eş Başkanı Cavit Uğur okudu.

Mücadele Birliği'nin de katıldığı eylem atılan sloganlarla bitirildi.

Mücadele Birliği İzmir

Ezidi Halkı İle Dayanışma İçin

İŞİD katliamından kaçarak, Kuzey Kürdistan'a geçen Ezidi halkına yardım kampanyası için İzmir'de oluşturulan koordinasyonun basına bilgilendirme toplantısı yapıldı.

İçinde Mücadele Birliği'nin de bulunduğu koordinasyon adına HDP İl Eş başkanı Cavit Uğur yaptığı açıklamada "400-500 bin Ezidi güneyde sınıra yakın bir yerde kalıyor, 2700 kişi devletin AFAD kampında kalıyor, diğer 27000 kişinin ise DTK ve DBP tarafından oluşturulan, Silopi, Mardin, Cizre, Diyarbakır, Şirnak gibi

merkezlerde 4 ayrı çadır kent ve terk edilmiş boş binalara yerleştirilerek, ihtiyaçları karşılanmaya çalışılmaktadır. Devletin tutumu bunları baş belası olarak görüp bir an önce geri gitmeleri şeklinde. Ezidi mültecilere karşı ilgisiz davranılmaktadır.

Bu bağlamda İzmir'de 70 tona yakın ihtiyaç ve gıda malzemesi koordinasyon tarafından toplanılıp bölgeye ulaştırılmıştır. Bunun maddi karşılığı 120-130 bin civarındır" dedi.

Oluşturulan koordinasyon, yardım kampanyasını sürdürmeye devam ediyor. İzmir ilinde toplanan yardımlar Tepe Kule İş Merkezinde TMMOB'un desteğiyle oluşturulan, depoda biriktirilip bölgeye ulaştırılmakta.

Mücadele Birliği İzmir

"Rojavalı, Suriyeli, Iraklı Mülteciler Kardeşimizdir!"

Suriye ve Irak başka olmak üzere Türkiye'ye gelen sığınmacılara tanınmayan hakları ve Kobane'de İŞİD'in gerçekleştirdiği saldırılara karşı dayanışma ve birlikte mücadele çağrısıyla İrkçılığa ve Milliyetçiliğe Dur De Platformu 27 Eylül günü saat 18.00'de Tünel'den, Galatasaray Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi.

Tünel Meydanı'nda toplanarak "Rojavalı, Suriyeli, Iraklı Mülteciler Kardeşimizdir! - Penaberên Ji Rojava, Sûri û Irapê Xwişk û Birayên Me Ne!" yazılı pankartın açıldığı eylemde Türkçe, Kürtçe, Arapça ve İngilizce yazılı dövizlerle sığınmacılara haklarının tanınması taleplerini dile getirildi. Sık sık "İrkçılığa Dur De!", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Diren Kobane

İstanbul Seninle", "Sınırlar Açılınsın Kürt Halkına Özgürlük", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atılırken "Kobane'den Suruç'a Gelenler İçinde Ermeni Var mıydı?" şeklindeki milliyetçi sorusu nedeniyle MHP Isparta Milletvekili Nevzat Korkmaz teşhir ve protesto edilerek "Hepimiz Hrant'ız Hepimiz Ermeni'yiz" sloganlarıyla yanıt verildi.

Galatasaray meydanında basın açıklaması yapıldı. Türkiye'ye gelmek zorunda kalan sığınmacıların 1.3 milyon civarında olduğu belirtilen açıklamada, sığınmacıların her an geri gönderebileceğimiz ya da bir an önce kurtulmamız gereken misafirler değil kardeşlerimiz olduğu ve Türkiye halklarının onlarla birlikte yaşamak istedikleri ifade edildi.

Basın açıklaması "Diren Kobane İstanbul Seninle", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Sınırlar Açılınsın Kürt Halkına Özgürlük", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları ile bitirildi.

İzmir'den Kobani Sınırına Giden Bir Mücadele Birliği Okurunun Notlarından...

Uçsuz bucaksız bir düzlük Mezopotamya... Gözümde geçen güneş bana Gilgamesh'in rüyasını hatırlatıyor. Yer sollarında komün halinde yemek yeniyor. Türk askerleri üzerimize taciz ateşi atıyor ama sofraya saygımızdan kalkmıyoruz. Herkes birbirine "yoldaş", "heval" diyor. Telin öteki tarafı Stalingrad, yani Kobane...

Çağın zaferi orada dövülen mevzilerde yazılıyor. Ne mi? Bekliyorlar bizi...

Gülistan Anaya Deniz Gezmis önlüğünü gösterdiğimde gülümşüyor. "Kuzeyden Kobane'ye geçenler en çok Deniz adını alıyor" diyor. "Sen Türk'ün gelmişsin" diyor. "Gelişin bize iyi geldi" diyor, başımı okşuyor.

İnsanlık yeni bir öykü yazıyor... Ne mi? Bekliyorlar bizi... Evinin önünde oturduğumuz bir abi, "Atatürk barajı bize 20km, ama su alamıyoruz" diyor. "AKP seçim zamanı eğer bizi seçerseniz su gelir diye rüşvet veriyor" diye aktıyor. Eskiden baraj yarıklarından kaçan suyu aldıklarını söylüyor. "Ama artık 400 m sondaja rağmen su çıkmıyor" diyor.

Küçük çocuklar bomba sesleri arasında kendilerini büyütüyorlar. Gülümsemeleri kocaman. Damlara çıp zafer işareti yapan bu küçük gerillalar inanılmaz.

Kerpiç evini sıvayan yaşlı amca otobüsümüze zafer işareti yapıyor. Zulüm burada psikolojik olarak yenilmiş durumda. TC devleti bu çocukları asla yenemez çünkü her bomba onlara öfke veriyor. Ben ufakların dilinden anlamıyorum ama gelip dokunup gülüyorlar.

Kelimeler buradaki duyguyu dalından indirmeye yetmiyor ama 942 yılının Stalingrad'ı geliyor aklıma. Uçsuz bucaksız bir düzlük... Stalingrad hatları gözümde canlanıyor. Kobane karşıda, insan sabredemiyor kalmaya...

Bekliyorlar bizi... Üzerimizden taciz atışları geçiyor. Yüz metre ilerimize üçüncü düşüşü. Ama kimse kılmıdıyor. Analar Rojava devrimini selamlıyorlar. Başımızın üstünden üçüncü havan topu atıldı. Yukarıdaki köye geçiyoruz. TC taciz ediyor...

Doğa sesleri tıkır tıkır işliyor. Nöbet grupları oluşturuldu... Deniz'i görenler gülümseyip "hoşgeldin" diyor.

Hoşbulduk devrimin yılmaz halkı. Yaşasın Halkların Mücadele Birliği... İzmir'den Bir Mücadele Birliği Okuru

Mücadeleye Devam Edeceğiz

Mücadele Birliği gazetesi olarak Van'dan Ankara'ya gelen TYÇP (Toplum Yararına Çalışma Projesi) işçileriyle röportaj yaptık. TYÇP İşçileri Derneği yönetim kurulu temsilcisi Mansur Şendul ile yaptığımız röportaj aşağıda yer almaktadır:

Merhaba, TYÇP süreciniz nasıl başladı? Biraz anlatabilir misiniz?

2011 yılında Van'da Van-Erciş merkezli bir deprem oldu bildiğiniz gibi. Bu deprem sonrası ciddi anlamda insan gücüne ihtiyaç duyuldu. Toplum Yararına Çalışma Projesi ile ilk olarak 4000 işçi işe alındı. Daha sonra bu sayı 7286 oldu. Bu 40.000 aile demek oluyor. Kanunen 6 ay çalışan ikinci bir 6 ay daha çalışmıyordu. Deprem bölgesi olduğu için kanun değiştirildi ve biz ertesi yıl da çalışabildik.

Bu proje kapsamında çalıştığınız alanlar nelerdi?

Van Belediyesi'nin tüm resmi kurumlarında çalıştık. Üniversitelerde, Milli Eğitim'e bağlı okullarda camilerde çalışıyorduk. Çalıştığımız yerlerde her işi biz yapıyorduk. Okullarda çalışan arkadaşlarımız okulun temizliği, öğrencilerin güvenliği hatta evlerimiz okula yakın olduğu için okulun bekçiliğini bile yapıyorduk.

Sonra buraya geldiniz... Van'da neler yaptınız bu konuda?

Derneğimiz var ve devlet sorumlularından bu işi kalıcı hale getirmelerini istedik. Her defasında yapacaklarını söylediler. Seçim öncesi sözler verildi. AKP'nin bizi mağdur etmeyeceğini söylediler. RTE miting için Van'a geldiğinde onunla da görüştük. Ne gerekiyorsa yapacaklarını söylediler. Cumhurbaşkanlığı seçimi geldiğinde onunla da bir heyet Ankara'ya geldi. Hem cumhurbaşkanı hem de başbakanın yine görüştük. Çalışma Bakanı Faruk Çelik'le görüştük. AKP Van Milletvekilleri bize gidin arkadaşlarınıza müjdeyi verin dediler. Biz de siz açıklama yapın, biz zaten arkadaşlarımızla her şeyi paylaşıyoruz dedik. Ama önce siz konuşun sonra biz de açıklama yaparız dediler. Van Ticaret Odası Konferans Salonunda arkadaşlarımızla top-

lantı yaptık, durumu anlattık. Herkes çok sevindi. Ancak bundan 1 hafta sonra ne değiştiyse vekiller "bakan beyi ikna edemedik. Sadece 1500 kişi alınacak ve bu da 7286 kişi arasından kurayla alınacak" dediler. Biz bunu kabul etmeyince de "ister edin ister etmeyin" cevabıyla karşılaştık. Bunun üzerine de Van'da yürüyüşler yaptık. Demokratik, anayasal hakkımızı kullanmak istedik ama polis jopla, gazla, tazyikli suyla müdahale etti. Arkadaşlarımızda hala bu müdahalenin izleri var. Ancak yılmadık, hakkımızı almak için mücadeleye devam ettik. Hiçbir şekilde demokratik haklarımızı kullandırmadılar. Biz de Ankara'ya yürüme kararı aldık. 10 Eylül günü yola çıktık. Van Emniyet Müdürlüğü Van sınırları dışına çıkamayacağımızı belirtti. Yine müdahale ettiler. Van'da buraya otostopla, yürüyerek, otobüsle geldik. Yolda yaşadığımız sıkıntılar da oldu. Her şeye rağmen Ankara'ya geldik. Mesele, tek cümle ile: "Hak verilmez alınır." Biz bir şey dilemeye değil, hakkımızı almaya geldik. Hiçbir baskı yıldıramayacak. Sonuç almadan dönmeyece-

ğiz.

Yolda yaşadığımız sıkıntılar oldu dediniz. Ne gibi durumlara karşılaştınız?

Van'dan buraya kadar kontrol altında geldik. Sanki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı değil de farklı amaçlar için buraya gelen insan muamelesi gördük. Uğradığımız bazı illerde müdahale edildi. Örneğin Elazığ'da sert bir şekilde müdahale ettiler. Ama Van-Ankara arasında uğradığımız pek çok şehirde halk sahiplendi. Sendikalar aracılığıyla illerde yürüyüşler, basın açıklamaları yaptık.

Şu an kaç işçi var burada?

120 kişilik grupla geldik. Sabah (16 Eylül) da bir grup gelecek. Sayımız kalabalık olduğu için temsilen geldik. İrademizi zorlarsa diğer arkadaşlarımız da gelecek.

Peki Ankara'ya geldiğinizde herhangi bir müdahale oldu mu?

İlk başta Güvenpark'a geleceğimizi söyledik. Emniyet orada farklı eylemler de olacağı için bizi Abdi İpekçi Parkı'na yönlendirdi. Bunun da susturma politikası olduğunu biliyoruz. Haklı iradeler

kazanacaktır, onlar sadece geciktirebilirler.

TYÇP ile birçok şehirde aynı şekilde çalışan insanlar var. Onlarla iletişime geçtiniz mi?

Buradaki işçiler belediye çalışması altında işe alındılar. Biz deprem sonrası işe alındık. Bizim çalışma alanımız genişti. Batı illerinde işsizlik sıkıntısı olsa bile Van'da, işsizliğin çok yoğun olduğu yerde bu tür çalışmaya ihtiyaç var. Van'da alternatif yok. Sınır kapıları kapalı, fabrika yok. Gurbete gidip çalışman lazım. Alternatif olmadığı için köleliği istiyorlar onu bile vermiyorlar.

Çok zor durumda olan arkadaşlarımız var. 90 gün çalışmadığımız için 7286 insanın sağlık güvenesi yok. Evli, engelli, hamile ve yaşlı insanlarımız var. Bu insanların sağlığa ihtiyacı var. Ama yararlanamıyorlar. Ciddi anlamda toplumsal çöküntü yaşıyoruz. İnsanlığın sonunun geldiği noktadayız. Boşanma durumunda olan pek çok arkadaşımız var. Çocuklarımızın geleceği yok. Birçok arkadaşımız yeter artık intihar edeceğiz diyorlar. Bunun için girişimde bulunanlar da var. Depremde afet konutları yapıldı. Bu konutlardan verilen arkadaşlarımız da var ancak işten çıkarıldığımız için ödemelerini yapmıyoruz. Haciz geliyor, cezaevlerine gireceğiz bu sebepten. Böyle giderse intihar, cinayet artacak.

Biz projenin devam etmesini değil, kalıcı bir iş, kalıcı gelecek istiyoruz. Acıdır ama biz 3-4 milyar istemiyoruz. Emekçilerin durumunu biliyoruz, asgari ücret istiyoruz. Diğer paraların da başka emekçilere dağıtılmasını istiyoruz.

Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

DİSK, KESK, STK'lar, siyasi partiler gelip yanınızdayız diyorlar. Ama umarım geçmişte işçi emekçilere verilen sözler gibi olmaz. Bizim birbirimize yapacağımız yardımlar "söz"ü aşsın artık. Herkesi, kendi geleceklerinin garantiye alınması için destek vermeye çağırıyoruz.

Biz kefenimizi giyip geldik. Mücadeleye devam edeceğiz. Her geçen gün büyüyoruz. Bugüne kadar bizi ciddiye almadılarsa bugünden sonra alsınlar. Bu ülkenin geleceği işçilerin emekçilerin ellerindedir. Bizimle ilgilendiğiniz ve destek olduğunuz için de teşekkür ederim.

Biz teşekkür ediyoruz, tekrar görüşmek üzere...

Mücadele Birliği/ Ankara

Bugün 1 Eylül... Bugün TKEP/Leninist'in kuruluşunun 25. yılı. Yeni mücadele yılının coşkusu ve heyecanı sarıyor bizi.

Yeni yılın bizleri zafere daha da yakınlattığı inancı ve kararlılığını taşıyoruz...

Devrimci dönemler yaşadığımızda, partimiz, yolunu savaş yorgunluğuna düşmüş eski kadrolardan ayırarak devrim için, demokratik halk iktidarı için, komünizmin bayrağını yükselterek ileri atıldı. Tam 25 yıldır aynı cüret ve kararlılıkla yürüyor.

TKEP/Leninist tam 45 yıllık kesintisiz mücadele tarihine sahiptir. Deniz Gezmiş ve yoldaşları tarafından zora dayalı devrim anlayışıyla kurulan THKO'dan THKO MB'ye ve TKEP'e... Devrimci mücadele tarihinin devamcısıdır TKEP/Leninist, Lenizmin ideolojik pratik yol göstericiliği altında, proletaryanın devrimci sınıf partisi devrime doğru ilerliyor.

Bugün 25. mücadele yılında, Türkiye ve Kürdistan'da sınıf savaşımı tarihi bir aşamadır. Proletarya ile burjuvazi arasındaki savaşta burjuvazi egemenliğini kaybetmiş, kendi iç çatışmaları artmıştır. Tekelci burjuvazi iktidarını kaybetmemek için her türlü aldatmaca silahını kullanmaktadır. Böylesi dönemlerde devrimci proletarya ve onun sınıf partisinin iktidar hedefini daha açık ve daha net ifade etmesi büyük önem taşımaktadır.

45 yıldır iç savaş ve iç savaş çok yakın biçimde süren mücadele, devrimci proletarya ve emekçi kitlelerin bilincini, tecrübelerini, devrimci deneyimini arttırmıştır. Son yıllarda artan, disiplinli, kararlı, görkemli eylemler, sonuç alıcı genel silahlı halk ayaklanmasının işaretlerini taşıyor. Kürt halkının kitlesel devrimci ayaklanmaları, serhıldanları, Haziran halk ayaklanması, Soma katliamı ardından yükselen eylemlilikler, 1 Mayıs Alanı Taksim için gösterilen kararlılık, işçi, memur, yoksul köylülüğün eylemlilikleri, yükselen devrim mücadelesinin, göstergeleridir.

Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı olmadan verilecek tavizlerin hiçbir anlamı olmayacaktır. Zindanlar yıkılıp, tutsaklar özgürleşmeden, zindan sorunu çözülmez. Siyasi iktidar burjuvazinin elinden alınmadan, düşünce özgürlüğü, işçi ve emekçilerin yaşam hakkının güvencesi sağlanamaz. Fabrikalar, tarlalar emeğin olmadan artı-değer sömürüsü sona eremez. Gerçek ve kalıcı çözüm, yalnız ve yalnızca sosyalizme ve komünizme doğru sağlam adımlarla ilerlemekle mümkündür. Demokratik halk iktidarı bugünün işçi ve emekçi halkların, Kürt halkının sorunlarının çözümünün, istem ve özlendirmesinin adıdır. Özgürlük, emeğin iktidarının kurulmasıyla mümkündür.

Dostlar, Devrim güncel bir sorundur. Devrim hükümetinin organlarını bugünden oluşturmak, örgütlenme ağını geliştirmek, komite ve konseyleri arttırmak ve genel silahlı halk ayaklanmasının hazırlıklarını tamamlamak gibi görev ve sorumluluklarımızın bilinciyle 25. mücadele yılımızı selamlıyoruz. Şan olsun 25. mücadele yılında partimiz TKEP/Leninist'e.

Parti, devrim, komünizm savaşçıları ölümsüzdür.

Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak.

Bakırköy Zindanından Leninist Kadın Tutsak

"Buradan Ya Zaferle Gideriz Ya Tabutla."

2011'deki Van depreminden sonra İş-Kur'a bağlı çalışan binlerce Vanlı işçilerin mücadelesi sürüyor.

Ankara Abdi İpekçi Parkı'na TYÇP (Toplum Yararına Çalışma Projesi)li işçileri temsilen gelen 150 işçinin direnişinin 8.günü Ankara Mücadele Birliği ve Devrimci Öğrenci Birliği işçileri ziyaret etti.

"Zafer Savaşan İşçilerin Olacak" sloganıyla işçilerin yanına gelindikten sonra Dernek temsilcisi bir işçi direnişteki tüm işçiler adına konuşma yaptı. "Türkiye'de bir şeylerin değişeceğine ve değişmeye de başladığına inanıyorum" diyen işçi, sonuna kadar mücadeleye devam edebileceklerini söyledi. Daha sonrasında işçilerle yapılan sohbetlerde zafer kazanmaya kararlı olduklarını, kazanım olmadan buradan gitmeyeceklerini vurguladılar.

Önümüzdeki günlerde Bakanlıkla görüşme yapacak olan işçiler hala Abdi İpekçi Parkı'nda kalıyorlar. Yiyecek ya da erzak ihtiyaçlarının sendikalar ve çeşitli kurumlar tarafından karşılandığını ancak daha fazla insanın desteğe gelmesinin onların mücadelesi için daha önemli olduğunu söylüyorlar.

Mücadele Birliği / Ankara

Vanlı İşçilerden Çıplak Eylem

Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda 14 gündür eylemde olan depremden Van İş-Kur işçileri, 27 Eylül akşam saatlerinde parkta yağmur altında çıplak oturma eylemine başladılar.

Eylemin nedeni, yağın sağanak yağmurdan korunabilme için üstlerine branda çekmek istemeleri. İşçiler, "AKP depremden beri bize işümevi reva görüyor sadece" diyorlar.

Çıplak eylemin başlamasından sonra bir işçi fenalaşarak Hacettepe Üniversitesi Hastanesine kaldırılırken, bir başka işçi de, halk tarafından evde müdahale yapılmak üzere alandan götürüldü.

Ankara'nın soğuşunda ve oldukça kötü şartlar altında mücadelelerini sürdüren işçiler, günlerdir çeşitli soğuk algınlığı, grip ve solunum yolları enfeksiyonlarıyla da boğuşuyor. Her gün en az 2-3 işçi, tedavi amacıyla çevre hastanelerin acil servislerine taşınıyor.

İşçilerin eylemi, yağmura rağmen devam ediyor. Ankara'nın işçilere olan desteği de devam ediyor.

Ergani'de İŞİD'e Mühimmat Yardımı Yapan Depoya Yürüdü

Amed'in Ergani ilçesinde bulunan Türkiye'nin ikinci büyük mühimmat deposundan DAİŞ (İŞİD) çetelerine silah ve mühimmat gönderildiği bilgisinin kamuoyuna sızması ardından, DBP Ergani, Cüngüş, Çermik ve Eğil ilçe örgütleri öncülüğünde bine yakın kişi, Çermik yolu üzerinde bulunan askeri depoya doğru araçlarıyla yola çıktı.

TOMA ve zırhlı araçlar eşliğinde yüzlerce çevik kuvvet polisi halkın geçiş güzergahına barikat kurdu. Polisin yolu kapatması üzerine halk araçlarından inerek, askeri deponun bulunduğu alana

araziden yürümeye başladı.

Yol boyunca, "Kobanê Halkı Yalnız Değildir", "Katil İŞİD, İşbirlikçi AKP" sloganlarını atan kitle deponun önünde açıklama yaptı.

Açıklamanın ardından oturma eylemine geçen halka, polisler biber gazı bombaları ile saldırdı. Saldırı sonucunda bazı insanlar vücutlarına gaz fişeginin isabet etmesi sonucunda yaralandı, gözaltına alınanlar oldu.

Kaynak: ANF

Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu, Türkiye'nin Yeni Ortadoğu Vizyonu Hakkında Konuştu: "Valla biz koyverdik gitti artık..."

Zaytung

BM İklim Zirvesi'nde Konuşan Erdoğan, Karbondioksit Salımının Azaltılmasında Paralel Yapıyla Mücadelenin Öneme Dikkat Çekti.

Zaytung

İstanbul Dora Otel'de İş Durdurma Eylemi

İstanbul Dolapdere'de bulunan Dora Otel işçileri, emeklerine sahip çıkmak, işyerindeki baskılara boyun eğmemek ve işten atma saldırılarına karşı iş bıraktılar.

Bir yılı aşkın süredir sendikal örgütlenme faaliyetinin sürdüğü otelde 24 Eylül Çarşamba akşamı genel müdür yardımcısının bir departman amirine "benden habersiz işler dönüyor, imzalar toplanıyor, bir sendika lafı geçiyor" demesi üzerine o da "evet bir sendikal durum var, bir sıkıntınız var mı, yasal olmayan bir durum var mı?" diyor. Genel müdür yardımcısı, "Hayır" diyor "her şey yasal, ama bu işler bizim canımızı sıkıyor, bir çok kişinin canı yanacak" diyerek bir saat sonraki sendikal faaliyet yürüten işçileri işten atma saldırılarının haberini vermiş oluyor. Bu şekilde tehdit ederken bölüm ismi saydığı ama kişi ismi vermediği öğrenildi.

Ardından bir saat geçmeden sendikal faaliyet yürüttüğünü değerlendirdiği 5 kişinin çıkışı veriliyor. 3'ü sendika üyesi (Tüm Emek Sen), diğer 2'si sendikal değil. Bunun üzerine akşam işyeri komitesi toplantı yapma kararı alıyor. Bu komitenin aldığı kararla servis bölümü 25 Eylül Perşembe sabah 07.00 ile 08.00 arası iş yavaşlatarak, eldeki malzemeyi bitirecek, ama yedekleri hazırlamayıp çalışacak. Saat 08.00'den itibaren ön büro, iş yavaşlatmaya devam ederek, mutfak tamamen iş bırakarak, kat hizmetleri tamamen iş durduruyor, servis tamamen işi durdurarak hareket etme kararı çıkartıyor ve ardından uygulanmaya konuluyor.

İşten atma haberi üzerine sendika da otel önüne

gelerek işçilerle değerlendirmelerde bulundu. Ardından otel yönetimi ile görüşme talep edildi, yönetim görüşme talebini kabul etti. Ancak iş durdurma eylemi devam ettiği için otel yönetimi kahvaltı servisi, yiyeceklerin hazırlanması, oda temizlikleri, bulaşıklar, check in/out ve diğer işlere koşturmak zorunda oldukları için, "kahvaltı servisi bitsin öyle görüşelim" diye geri dönüş yaptılar.

10.30'da kahvaltı bitmesinin ardından, 10.40'da sendika yönetimi ve sendika avukatı içeri girerek Genel Müdür, genel müdür yardımcısı ve insan kaynakları ile görüşmeye başladı.

Görüşmelerde otel yönetimi işten atılmalarının sendikal faaliyetten ötürü olmadığını belirterek, 16 maaş sendikal tazminat ödemekten kaçınmaya çalıştı. Daha sonra ilginç bir ironiye sahne olacak şu konuşma yapıldı. "Biz de sendikaya razıyız, sendika gelsin, buraya tüm personelleri toplayın sendikayı anlatın, üye olunlar. Bizim muhatabımız tek olsun, herkesle uğraşmak yerine sendikayla uğraşalım".

Ardından işçilerle trafıfıca durum değerlendirmesi yapıldı ve daha sonra otel çalışanları, otel yönetimi ve sendika yönetimi tekrar ortak bir toplantı yaptılar.

Otel yönetimi, işçilerin kendinden emin kararlı ve bir o kadar da öfkeli tutumu karşısında çaresiz kalmıştı. Sendikayı kabul ettiğini ve kendi gözü

önünde tüm işçilerin sendikaya üye olabileceğini söyleyen Genel Müdür, atılan işçilerin "hakkında tutanak tutulan işçiler" olduğunu ileri sürerek, bu işçileri geri almayacağını dile getirdi. Bunun üzerine işçiler, "Burada ahlaki olarak yanlış şeyler yapan kişileri biz aramızda barındırmayız. Kadın arkadaşlara tacizde bulunan kişinin daha önce de atılması için uğraştık. Uyuşturucu kullanımı barındırmayız. Hırsızlık yapanı atarız. Sizden önce biz yaparız. Biz kimsenin ekmeği ile oynamayız, tam tersine insan-

ları işe kazandırma, insanlara hayatlarını kazandırma yolunu açma yönünden bakıyoruz" diyerek iddiaların gerçeği yansıtmadığını, değerlendirmeye açık olduğunu vurgulayarak ortak bir noktada buluşulması için süre tanıdı.

Toplantının ardından işçiler atılan işçilerle birlikte kendi aralarında toplantı yaptı. Durumu trafıfıca değerlendiren işçiler, taleplerinin karşılanmaması halinde yeniden eyleme geçeceklerini bildirdiler.

Mehmet Ayvalıtaş İçin Kartal'da..

Gezi ayaklanması sırasında 2 Haziran'da 1 Mayıs Mahallesi'nde ölümsüzleşen Mehmet Ayvalıtaş davası bugün görüldü dava 24 Aralık 2014 tarihine ertelendi.

Sabah saatlerinde duruşma öncesinde Mehmet için adliye önünde bir araya gelindi. Adliyenin B Kapısı önünü boydan boya çifte bariyerlerle örülürken bariyerlerin arkasında da 2 TOMA, 2 ambulans, itfaiye aracı ve çok sayıda polis otobüsü hazırda bekletildi.

Mehmet Ayvalıtaş davası için gelen kitle dışarıda "Mehmet Yoldaş Ölümsüzdür", "Hepimiz Mehmetiz Öldürmekle Bitmeyiz", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak" sloganları atılırken kalbi acıya dayanamayıp yaşamını yitiren Fadime Ayvalıtaş da "Fadime Ayvalıtaş Ölümsüzdür" sloganı atılarak anıldı. Eylem ölümsüzleşen devrim savaşçıları ve iş cinayetlerinde ölen işçiler için saygı duruşuyla başladı. Duruşmanın bekleyiş sürecinde sık sık Gezi Ayaklanmasında ölümsüzleşenler anıldı, Rojava, Kobani ve Şengal'i selamlayan, İŞİD'ı ve hükümeti protesto eden sloganlar atıldı.

Adliye içerisinde ise duruşmaya gelenler yine polis ve güvenlik barikatıyla karşılaştılar. Mahkemeye Berkin Elvan'ın babası Sami Elvan da geldi. Duruşma salonunun küçük olduğu gerekçesiyle yine Mehmet Ayvalıtaş'ın yakınları ve duruşmayı izlemek isteyenler alınmak istenmedi. Çok sayıda avukatın da davayı takip etmek istemesi üzerine Mehmet için gelenlerden bazıları avukatların salonda olması için girmekten feragat etti.

Duruşmaya daha önceki celselerde hakkında tutuklama kararı çıkarılmasının istendiği ve duruş-

malara katılmayan sanık Cengiz Aktaş da getirildi.

Duruşmanın başlangıcında Mehmet Ayvalıtaş ailesinin avukatları duruşmanın daha büyük bir salona alınması talebini yenilediler. Fakat mahkeme heyeti adliye de daha büyük bir salon bulunmadığı ve istenirse Silivri'den talep edilerek sıra alınması gerektiğini söylediler. Buna karşılık avukatlar balyoz davasında konferans salonunun tahsis edildi-

ğini hatırlattılar. Avukatların bir başka talebi ne zamandır gelmesi beklenen bilirkişi raporlarının dikkate alınması yönünde oldu. Sanık avukatları ise bilirkişi raporlarının tarafsız olmadığı iddiasında bulunarak reddini talep etti.

Ardından sanık Cengiz Aktaş'ın ifadesine gelindi. Ayvalıtaş ailesinin avukatları Cengiz Aktaş hakkında neden yakalama ve tutuklama kararı çıkartılmadığını sordu. Ayrıca Cengiz Aktaş'ın

daha önceki mahkemelere neden getirilmediğini sordu. Cengiz Aktaş'ın yanıtı "Bana duruşma hakkında celp gelmedi bilginim olmadı" yönünde olurken, polisler ise Cengiz Aktaş'ın ikametgahına gittiklerinde kendilerine "Burada bu isimde bir şahıs oturuyor" yönünde beyanda bulunulduğunu iddia etti. Bu iddialarda bulunulurken Aktaş'ın iki gün önce ifade vermiş olduğu anlaşıldı.

Sanıkların dinlenmesinin ardından Ayvalıtaş ailesinin avukatları mahkemeden sanıkların "olası kasıtlı adam öldürmekten" yargılanmaları ve tutuklanmaları tale-

binde bulundu. Heyet ara karar için ara verdi.

Heyet ara kararını açıkladı: Silivri'nin uzaklığı ve Adliye'de bulunan 2 adet konferans salonunun benzer duruşmalara tahsis edildiği göz önüne alınarak savcılığa yeniden müzekkere yazılacak, gelmeyen sanıklar hakkında zorla getirme kararı çıkartılacak. Ayvalıtaş ailesinin avukatlarının sanıkların tutuklanması yönündeki talepleri mahkeme heyeti tarafından yeniden reddedildi. Duruşma ise üç ay sonra 24 Aralık 2014 saat 09.30'a ertelendi.

Duruşmadan sonra Avukatlar Sevgi Evren ve Arzu Becerik

duruşma süreci hakkında bilgilendirmede bulundular.

Ali Ayvalıtaş ve Sami Elvan'da kısa konuşmalarında adliye de duruşmaya girmelerinin bile bir işkenceye dönüştürüldüğünü ve kesinlikle adalet sağlanması gibi bir niyetin bulunmadığını ifade ettiler. Aileler ve avukatların son sözü devletin adaleti sağlama çabasının olmadığı ve bunu ancak kitlelerin kararlı mücadelesinin sağlayacağı yönünde oldu. Kitle adliye önünde "Mehmet Ayvalıtaş Ölümsüzdür", "Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak" sloganlarıyla ayrıldı.

Taşeronluk Sistemi Katliam Düzenidir

"Taşeronluk sistemi katliam düzenidir" diyen RedHack, İzmir'de taşeron belediye işçilerinin eylemlerini desteklemek için İzEnerji şirketinin internet sitesini çöktürdü. Kızıl Hackerlar, eylemlerini twitter üzerinden duyurdular.

RedHack internet sayfasına şu metni yerleştirdi:

"Red Hackers Association Hak yerini bulana kadar hack devam edecek..."

İşimize ekmeğimize göz koyanlara izin vermeyeceğiz

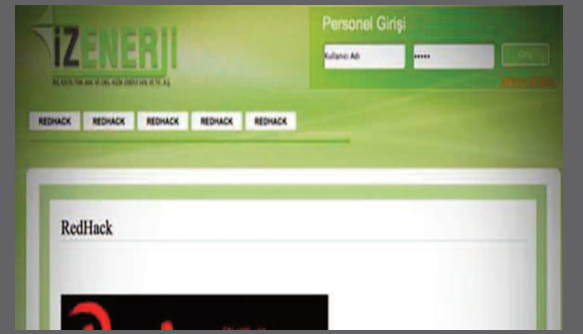
İşçileri daha fazla köleleştiren taşeron sisteme karşı çıkacağız

Madenlerde; patlama olur, göçük olur, yangın çıkar biz ölürüz.

Şantiyelerde; Asansör düşer, yüksekte düşer, bina çöker biz ölürüz.

Fabrikalarda; Metal dişli başımıza düşer, kimyasal maddeler tutuşur, prese sıkışır biz ölürüz.

Tersanelerde; Römorkör yan yatar, gazdan zehirleniriz, vinç devrilir biz ölürüz...

Sizler kar yapacaksınız diye en iyi ihtimal ile belki yaşarız ama bir uvmuzumu kaybederiz.

Sizlerin fitratında işçileri sakatlamak/öldürmek vardır. Taşeronlaşmayla haklarımızı erozyona uğratarak, kötü çalışma koşulları, saatleri, ücretleri yaratmış.

Taşeron uygulamalarınızı kabul etmiyoruz, burjuva "hukuku" nuzu tanımıyoruz.

İşçi kardeşlerimiz yalnız değillerdir. Mücadelenin her noktasında yanlarında olacağız, bu bizim onlara sözümüzdür...

Affetmeyeceğiz, Uzlaşmayacağız, Unutmayacağız."

Yoğun Gündem Arasında Türkiye Tek Bir Soruya Kilitlendi: "Bayram öncesi maaşlar yatar mı?"

Zaytung

FAŞİST SALDIRI PROTESTO EDİLDİ!

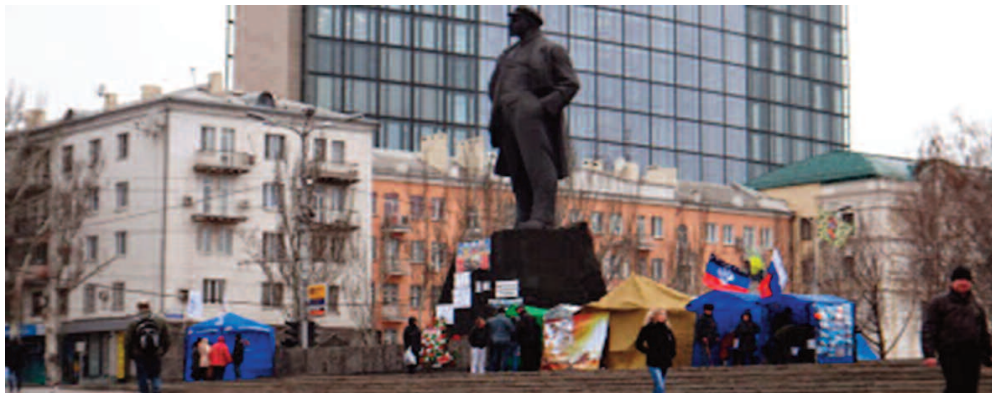
İstanbul Üniversitesinde 26 Eylül günü olan dinci faşist saldırı 29 Eylül'de protesto edildi. 26 Eylül'de Edebiyat fakültesinde İŞİD'e karşı stand öğrencilere "Müslümanlığa karşı" olduğu gerekçesiyle bu grup dinci faşist ellerinde sopalarla saldırmış ve iki öğrenci yaralanmıştı.

İstanbul Üniversitesi öğrencileri olarak toplanan öğrenciler sloganlarla Edebiyat Fakültesinde toplandı ve sloganlarla yürüyüşe geçti. "Biji Berxwedana Kobane", "Katil İŞİD üniversiteden defol", "Katil İŞİD Kobane'den Defol" sloganları atıldı.

Öğrenciler "Katil İŞİD'den İşbirlikçisi AKP'den Hesap Soracağız Üniversiteler Bizimdir- İstanbul Üniversitesi Öğrencileri" pankartı açarak fakülte içerisinden fakültenin önüne kadar hğeldiler ve burada basın açıklaması gerçekleştirdiler. Basın

açıklamasında "İŞİD denilen katliamcı çetenin Türkiye de bulunan mensupları ise kendilerini Müslüman Gençlik adı altında kamufla edip Cuma günü İstanbul Üniversitesi Edebiyat fakültesinde İŞİD'in çeteci olduğunu vurgulayan ve katliamlarını teşhir eden afişleri 'İŞİD katliam yapmıyor' diyerek indireceklerini söylediler. Üniversite öğrencilerinin buna izin vermediğini gören İŞİD'li çeteciler yüzleri kapalı ellerinde sopalarla üniversite öğrencilerine saldırıp iki arkadaşımızı yaradılar." denildi. Basın açıklaması sonrası üniversite içerisine dönen öğrenciler burada forum düzenledi.

Not: Faşist saldırıyı gerçekleştirenler aynı saldırıyı yeniden tekrarlamak isteyince öğrenciler kalabalık biçimde kapıya yürüyerek saldırıyı püskürttü!

Faşistler Ukrayna'da Lenin Heykelini Yıktı!

Ukrayna'nın Harkov kentinde "Harkov Ukrayna'dır" sloganıyla eylem düzenlendi. Bu eylem için yan yana gelen faşist Svoboda, Sağ Sektör ve Azov Tugaylar'ı Avrupa'daki en büyük Lenin heykeline saldırdı ve yıktı. Yıktıktan sonra da üzerine Nazi faşizmini simgeleyen semboller ve yazılar yazdılar. Daha önce de faşistler Lenin heykeline saldırmıştı. Bu hareketin kendisi Avrupa'da emperyalistlerin kendilerini devrimlere karşı nasıl savunacaklarını ifade etmeye yetiyor da artıyor bile. Faşizm ne kadar

insan haklarından ya da hukuktan bahsetmeler de ellerindeki en güvenilir savunma amacı gibi görünüyor.

Ukrayna İçişleri Bakanı Arsen Avakov'un sözleri de bunu kanıtıyor. "Lenin mi? Bırakın devrilsin... İnsanlar zarar görmediği sürece, bu kanlı komünist idol düşüğü zaman daha fazla kurban almayacaksa, bırakın devrilsin" dedi.

Bu katliamcı faşistler daha öncesinde barış için eylem yapan yüzlerce kişiyi gözaltına almıştı.

Ne yaparsanız yapın Lenin heykeli yıkmakla komünizm yıkılmaz, komünizm kapitalizme verilen mücadelenin içerisinde ve tüm dünya da büyüyor.

DÖB TANIŞMA ETKİNLİĞİ

Devrimci Öğrenci Birliği ODTÜ'de tanışma etkinliği düzenliyor. Üniversiteye yeni gelen öğrencilerle tanışma etkinliğinde yapılacak olan şey, geçtiğimiz yıl ODTÜ'ye destek eylemlerinde ölümsüzleşen Ahmet Atakan'ın resmi. Resmi tüm ODTÜ'lü öğrencilerle yapmak isteyen DÖB'lüler 1 Ekim Çarşamba Saat 17:30'da, Hazırlık Fakültesinin önüne öğrencileri tanışma etkinliğine davet ediyor.

"Kürtçe Okullar Yasaklanamaz"

Eğitim öğretim yılının başlaması ile birlikte, Kürt halkı "anadilde eğitim" talebini yeniden yükseltmeye başladı. Kürdistan'da okullar boykot edilmeye çağrılırken, Amed'de de Kürtçe eğitim verecek okulun açılışı yapıldı.

Amed'in Bağlar ilçesinde 15 Eylül günü açılan Ferzad Kemanger İlkokulu, 17 Eylül günü yeniden mühürlendi, aralarında okulda eğitim vermesi öngörülen öğretmenler ile STK temsilcilerin de bulunduğu 50'ye yakın kişi polis tarafından gözaltına alındı. Bunun üzerine Amed halkı, Emniyet Müdürlüğü'ne doğru yürüdü, gözaltıların serbest bırakılmasını istedi.

Ardından okulun mühürlerini yeniden söken Kürt halkı, kapatılmaması için okul önünde nöbet tutmaya başladı. Polis nöbet tutanlara da saldırdı ve aralarında 4 çocuğun da bulunduğu 91 kişiyi gözaltına aldı.

Kürtçe okula yönelik saldırıları protesto etmek için Silvan'da akşam saatlerinde Diyarbakır Caddesi'ni trafiğe kapatan YDG-H polisle çatıştı. Cizre'de ise, iki okul ateşe verildi. Gençler, çıkan yangına müdahale etmeye gelen itfaiye araçlarını da tahrip etti.

18 Eylül günü de HDP İstanbul İl Örgütü bir açıklama yaparak "Kürtçe eğitim vermek üzere açılan okullar yasaklanamaz" dedi. HDP, "Bu topraklarda farklı dillerin, kültürlerin, kimliklerin güzelliğiyle, barış ve kardeşlik içinde yaşamayı arzu eden herkesi anadilde eğitim için açılan okullara sahip çıkmaya, Kürt halkıyla dayanışmaya" davet etti.

Amed, Hakkari ve Şırnak'ta Kürtçe eğitim için yapılan ve 17 Eylül'de eğitime açılan okullardaki Kürtçe eğitimin engellenmesi, Bitlis'in Hizan İlçesinde "alternatif okul" eylemiyle protesto edildi.

Cizre'de, mühür kırılan Dibistana Seretay'ı ya Bêrivan-Bêrivan İlkokulu'nda da Kürtçe eğitim büyük bir coşkuyla devam ediyor.

Umut Günes

Anti Faşist Mücadele Ve Öğrenci Gençlik

Bir süredir İŞİD adlı katiller sürüsünün Kobani'ye dönük saldırılarına karşı odaklanan mücadele, üniversitelerin açılmasıyla birlikte buralarda da kendisini hemen gösterdi. Üniversitelerin açılmasıyla faşistlerin saldırıları da başladı. Önce Trabzon'da sosyalist bir öğrenciye atılan pusu, sonrasında ise devrimci öğrencilerin güçlü olduğu İstanbul Edebiyat Fakültesi'ndeki İŞİD'e destek verenlerin stand açan öğrencilere sopalı saldırısı bu konuyu yeniden ele almamızı zorunlu kılıyor. Zira bir sorun önünüzde duruyor ve ortadan kaldırılmamış ise yeniden ve yeniden ele almak gerekiyor. Ki öğrenci gençlik anti-faşist mücadelede sembol kesimlerden biridir ve öğrenci gençliğin faşizme karşı yükselttiği mücadele her zaman devrimci mücadeleyi hem büyütmüş hem de büyük moral katmıştır.

Yine de anti-faşist mücadele konusunda öğrenci gençlik içerisinde tartışılması gereken ve çözülmesi gereken sorunlar var. Çünkü kimi dönemler faşistlerin saldırıları o kadar çok artıyor ve 'solcu' öğrenciler sürekli dayak yiyen, saldırıya uğrayan kesim olmaktan kurtulamıyor. Bu ise gerçekten büyük bir sorun.

Anti-faşist mücadele konusunu ele alırken iki temel konuyu aralık devam edeceğiz. Bunlardan birincisi teorik yaklaşım diğeri ise pratiktir.

Anti-Faşist Mücadeleden Ne Anlıyoruz?

Faşizme karşı mücadeleden bahsedilince genellikle şiddet ve kandan yola çıkılıyor ve ne zaman şiddet artsa(polis, sivil faşistler vs.) faşizme karşı mücadele de gün yüzüne çıkıyor, oysa normal zamanlarda yani çatışmanın ya da gerginliklerin, saldırıların olmadığı zamanlar sanki faşizm yokmuş gibi hareket ediliyor... Bu faşizmin kavranmamasından kaynaklanan bir sorun ve pratik mücadeleye de doğrudan etkisi var. Çünkü üniversitelerde yaşanan (tabii üniversitelerin dışında da) faşist saldırılara karşı devrimci demokrat gençliğin verdiği zayıflığın büyüklüğü, bu yanlış ve çarpık anlayıştan kaynaklanıyor. Faşizm çoğu reformist ve oportünist anlayışın aksine RTE, AKP hükümeti vb. öte bir şeydir. Faşizm denince aklımıza ilk gelmesi gereken bu anlayışın hangi sınıfa dayandığı ve hangi sınıfın çıkarlarını koruduğu olmalıdır. Bu eski ve çözümlenmiş bir tartışma olmasına rağmen bir cümle ile söyleyelim: Faşizm finans kapitalin en gerici, en şoven ve en ırkçı kesimlerinin kanlı diktatörlüğüdür. Yani en büyük tekellerin iktidarındır. Bizde faşizm askeri darbeler yoluyla tepeden aşağı biçimiyle gerçekleştirilmiş ve 3 darbe sonunda devlet bütün kurumlarıyla faşistleştirilmiştir. Öyleyse karşımızda Türkiye tekeli kapitalizmi ve onun faşist devleti bulunmaktadır. İç politika ve dış politikada faşist devlet Tekelci kapitalizmin çıkarlarına göre hareket eder. Bu işin bir yönü iken diğer ve en önemli yanlarından biri de şudur: Faşizm her zaman için devrimin yükseliş dönemlerinde devrimi ezmek ve bastırarak için kendisinin gerçek yüzünü gösterir.

Bu nedenle faşizme karşı mücadele kesinlikle sadece sivil faşistlere karşı ele alınmamalı ve yine kesinlikle sivil faşistler ellerinde sopalar ve satarlarla karşımıza çıktığında ele alınmamalı. Faşizme karşı mücadele devrim mücadelesinden kopartılır ve faşizmin yıkılışı devrim dışında, faşist devletin yıkılması dışında bir yolla ele alınır; sonuç her zaman devrimci saflarda katliamlar, ölümler ve saldırılar olur... Sınıf mücadelesinin son derece ağır sonuçları olan deneyimlerini yeniden denemenin bir anlamı yok. Geçmiş deneyimler (hem kendi mücadele deneyimlerimiz hem de dünya halklarının deneyimleri) bizlere faşizme karşı nasıl mücadele etmemiz gerektiğini gösteriyor. İşte bu da işin pratik kısmı...

Faşizme Karşı Mücadele Nasıl Olmalı?

Bu konuda söylenecek o kadar çok şey var ki bu yazının sınırlarını aşar. Ama yapılmayacak olan şey faşizme karşı mücadelenin kalemi sınırlandırılması ve onların da insan olduğunu ve onları da anlamamız gerektiğini söylemektir. Bu Davutoğlu'nun İŞİD için "onlar terörist bir örgüt değil, öfkeden yan yana gelmiş gruplardır" demesine benzer ki, bu tür düşünceleri ileri sürenlere karşı Davutoğlu'na karşı nasıl hissediliyorsa öyle hissedilmelidir.

Faşizme karşı mücadele kendi sınıf mücadelemizin düzeyine ve gereklerine göre yürütülmelidir. Bu topraklarda uzun zamandır devrimci durum ve iç savaş koşulları var ve bu dönemlerin mücadele araçları da beyaz eldivenleri elden çıkarmayı gerektiriyor.

Genel yaklaşımımızı ortaya koyduktan sonra üniversitelere geçebiliriz.

Öncelikle her mücadelenin ve savaşın temel sorununun kadrolar ve davaya inanmış kitleler olduğunu unutmamalıyız. Örgütlenme ilk ve öncelikli görevdir. Sürekli olması gerektirir.

İç savaşın hızına ve ihtiyaçlarını karşılayabilecek esnek ve hızlı hareket edebilen komite ve konseyler üzerinden örgütlenmeli ve mücadelenin hedefleri net olarak ortaya konmalıdır.

Anti-faşist gençlik hemen her yerde ve mücadelenin ihtiyaç duyacağı her biçimde yan yana getirilmeli ve alabildiğine inisiyatifli olunmalıdır.(Anti-faşist birlikler gibi)

Eylem ve hareket üstünlüğünü ele geçirmemiz gerek. Faşizmin kitle tabanına çalışma alanı ve yaşama alanını bırakmamak!

Olabilecek her biçimde ve araçla, hiçbir aracı küçümsemeden ve ilahlaştırılmadan silahlanmak. Silahlanma denen şey sadece savunma amaçlı değildir, faşizmi yenmek için yani saldırmak içindir.

Ve her zaman moral üstünlüğü elde tutma, çünkü savaş ilkin kafada kazanılır.

Öğrenci gençlik bütün gücünü devrimin hedefleri doğrultusunda harekete geçirmelidir. Okul sınırları içinde kalmamalıdır. Hem kafada hem de mücadelenin pratik sınırları anlamında okul duvarlarını parçalamalıdır.

Bu maddeler daha da artabilir. Ama gerisini öğrenci gençliğin yaratıcılığına ve politik zekasına bırakıyoruz.

Anadilde Eğitim İçin Meşaleli Yürüyüş

KESK üyeleri anadilde eğitimin engellenmesine karşı Tünel'den Galatasaray Meydanı'na meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada anadilde eğitimin herkesin hakkı olduğunu ve demokrasi mücadelesine gönül veren herkesin, Diyarbakır'ın Bağlar ilçesindeki isyana destek olması gerektiği belirtildi.

KESK İstanbul Şubeler Platformu, anadilde eğitim talebiyle 19 Eylül günü Tünel'den Galatasaray Meydanı'na meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. Galatasaray Meydanı'na geldiğinde Eğitim-Sen 7 No'lu Şube Başkanı Mehmet Emin Kırşanlıoğlu, Türkiye'nin sahip olduğu çok dilli, çok kültürlü, çok inançlı yapı dayatılan bu tekçi anlayışı artık kaldıramayacağını ifade etti. Diyarbakır'ın Bağlar ilçesinde halkın kendi imkanlarıyla açılan Kürtçe eğitim verecek okula devletin TOMA'lar gaz bombalarıyla saldırdığını ve halkın buna karşılık isyanını hatırlatan Kırşanlıoğlu, demokrasi mücadelesine gönül veren herkesin, Diyarbakır'ın Bağlar ilçesindeki halkın isyanına destek olması gerektiğini ve anadilde eğitim hakkı için tüm yetkililerin adım atması gerektiğini belirtti.

24 Eylül'de yapacakları bir günlük iş bırakma eylemine destek çağrısı yapan Kırşanlıoğlu, KESK Şubeler Platformu olarak hayatın her alanında dayatılan bu tekçi anlayışla, devlet kamusal kaynakların özel kurumlara peşkeş çekilmesine, siyasal tasfiyeye ve kadrolaşmaya karşı mücadeleyi sürdüreceğini söyleyerek sözlerini tamamladı.

24 Eylül Eğitim Emekçileri Grevde

KESK İstanbul Şubeler Platformu, Eğitim-Sen üyeleri ağırlıkta olmak üzere, 24 Eylül günü yapacaklarını duyurdukları grev nedeniyle, Kadıköy Altıyol'da toplanarak Milli Eğitim Kadıköy İlçe Müdürlüğü'ne yürüdü. Sloganlar atan emekçiler Kadıköy İlçe Müdürlüğü önüne ulaşarak burada hükümetin gerici eğitim politikalarını protesto ettiler. Okulların imam hatiplere çevrilmesine yönelik uygulamalara karşı mücadele veren Kaptanpaşa İlkokulu ve Yeşilbahar Ortaokulu velileri adına konuşmalar yaptılar.

Eğitim Sen İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Turgut Yokuş, yaptığı konuşmada eğitim emekçileri olarak gerici,

ırkçı eğitime, sürgün demek olan rotasyona, kamu kaynaklarının özel okullara aktarılmasına, okulların imam hatiplere çevrilmesine, siyasal kadrolaşmaya karşı ve güvenceli iş, güvenli gelecek talebiyle grevde olduklarını belirtti.

Altıyol'dan iskeleye inen KESK üyelerine Eğitim İş üyeleri katıldı. Vapurla Eminönü'ne geçilerek burada sloganlarla diğer eğitim emekçilerinin katılması beklendi. Eyleme veliler de derneklerinin pankartlarıyla katılarak destek verdiler.

Eğitim Sen İstanbul 6 No'lu Şube (Üniversiteler Şubesi) de İstanbul Teknik Üniversitesi'nde (İTÜ) bir basın açıklaması yaparak rektörlük önüne yürüdüler. Beyazıt'ta bir araya gelen eğitim emekçileri hükümetin eğitime yönelik gerici saldırılarını teşhir eden konuşmalar yaptılar ve sloganlarla protesto ettiler.

İstanbul Avrupa Yakası'ndan gelen emekçiler Beyazıt tramvay durağında toplanan sloganlar atılarak Sultanahmet Meydanı'na yürüdü. Buradan tüm eğitim emekçileri birlikte Çağaloğlu'ndaki Milli Eğitim İl Müdürlüğü'ne yürüdü. Eylemde İŞİD'in Rojava ve Şengal'e yönelik katliamları ve saldırıları ve Türk devletinin İŞİD çetelerine destek vermesi de protesto edildi. Milli Eğitim İl Müdürlüğü önüne gelindiğinde bütün pankartlar yanyana getirilerek bir çember oluşturuldu. Burada Kürt halkının kendi imkanlarıyla açtığı Kürtçe eğitim verecek okulların kapatılmasını protesto etmek ve anadilde eğitimin insani bir hak olduğunu ifade etmek için kısa bir süre portatif bir tahta üzerinde sembolik olarak Kürtçe eğitim yapıldı ve Kürtçe anadilde eğitim talebi dile getirildi. Devrimci Öğrenci Birliği'nin de flamaları ile katıldığı eylemde basın açıklamasının yapıldığı yere "Politik Özgürlükler Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz" pankartı açtı.

Konuşmaların ardından sloganlarla eylem sonlandırıldı.

İzenerji İşçileri Karşıyaka'da

İzmir'de park ve bahçe işçileri olan İzenerji işçileri, eylemlerine devam ediyorlar. İşçiler Buca ve Bornova'dan sonra 18 Eylül akşamı da Karşıyaka'daydılar.

Saat 19.00'da Karşıyaka İzban önünde toplanmaya başlayan işçilere, Karşıyaka Halk Forumu da destek verdi. Saat 20.00'ye yaklaşırken yürüyüşe meşalelerini yakarak başlayan işçiler, çarşyı sloganlarıyla adeta inlettiler. Çarşy içerisinden geçen halkın da alkışlı destekte bulunduğu işçilere, Eğitim-Sen

üyeleri de sendika balkonundan alkışta bulundular.

İskele tarafındaki Çarşı girişine kadar yürüyen işçilere sendika genel merkez yöneticileri ve şube başkanları burada konuşmalar yaptılar. Konuşmalar sık sık sloganlarla kesilirken, destekte bulunanlara ve Karşıyaka Halk Forumuna teşekkür ettiler. Ardından forumun daveti üzerine hep birlikte forum alanına sloganlarla yüründü.

Forum alanında oluşturulan küçük sahnede önce şube başkanı, ardından Forumu temsilen bir kişi konuşma yaptılar. Sloganlar burada da devam etti.

Ardından Grup Melodika'nın kısa bir dinletisi yapıldı. Müziğin ardından geleneksel olarak yapılan film gösterimine başlandı. Eylül ayı forum tarafından Yılmaz Güney filmlerinden oluşan programın son gösterimi DUVAR idi. İşçiler ile birlikte gece geç saatlere kadar süren film izlenip, sohbetler edildi.

Mücadele Birliği İzmir

İzenerji İşçileri Alsancak'ta

İzenerji işçileri, 19 Eylül akşamı da Alsancak'taydı. Saat 19.30'dan itibaren Sevinç Pastanesi önünde toplanmaya başlayan işçilere Genel-İş'in bir çok şehirden davet ettiği şube yöneticileri ve Disk genel başkanı da katıldı.

Ardından Kıbrıs Şehitleri Caddesi üzerinden yürüyüşe geçen işçiler, İzmirliğin alkışlı destekleri ile Gündoğdu Meydanına kadar yürüdü. Yol güzergahı üzerinde bir araç kortejin içine girmeye çalışınca kısa bir gerginlik yaşandı.

Gündoğdu Meydanında sendika yöneticilerinin yaptığı konuşmalar ve sloganlar ile eylem bitirildi.

Mücadele Birliği İzmir

Taşerona Geçit Vermeyeceğiz!"

İşçiler, 17 Eylül günü saat 16.10'da kendilerini zincirledikten sonra koşarak, Pier Köprüsü'nün bulunduğu yolu tek taraflı kapatarak sloganlarını haykırdılar. Etrafta biriken halk tarafından alkışlarla karşılanan işçiler, yaklaşık 15 dakika bu eylemi sürdürdüler.

Bu esnada trafikte sıkışan bir ambulansın geçmesi için işçiler yoğun çaba sarf ettiler. Zinciri yukarı kaldırıp, ambulansın üstüne çıkan işçiler, ambulansın geçmesini sağladılar.

İşçiler iki sivil polisin büyük bir inşaat makasıyla gelmesiyle, 'herhangi bir gözaltı vermemek için', zinciri kilitlerinden çözerek eylemi sonlandırdılar. Eylemci işçiler alandan uzaklaştıktan sonra takviye polis ekipleri geldi. Genel-İş 2 no şube başkanına kısa bir sorgu yapan polisler, GBT sorgulamasından sonra alandan ayrılmasına izin verdiler.

Akşam saatlerinde Bornova Meydanı'nda eylem yapan İzenerji işçileri, 16 Eylül akşamı Buca Çevik Bir Meydanı'nda bir eylem yapmışlardı.

Mücadele Birliği İzmir

Adana'da Emekçiler Grevde

Eğitim-Sen, Adana'da binlerce emekçi ile greve çıktı ve eylemlerini sokağa yaydılar. 24 Eylül günü yapılan eylem, basın açıklaması ile başladı.

Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan emekçiler adına basın açıklamasını Adana Eğitim-Sen Başkanı Ahmet KARAGÖZ okudu. Açıklamada okullardan tasfiye edilen Eğitim-Sen'li eğitimcilere, siyasal sürece, emperyalist saldırganlığa, eğitimde geline gerici noktaya değinildi. Aynı zamanda TEOG sisteminin öğrencilere yaşattığı sıkıntılara da vurgu yapıldı.

Basın açıklamasından sonra, uzun bir yürüyüş gerçekleştirildi. Atatürk Caddesinden başlanan yürüyüşte önce Küçük-saat ve Çakmak Caddesi'nden geçilerek İnönü Parkı'nda oturma eylemi ile bitirildi. Eylemde, akşam saat 18.00'de İnönü Parkı'nda yapılacak olan eylem için de çağrı yapıldı.

Yürüyüş sırasında, Gündoğdu Marşı birçok defa söylendi ve çevrede oturanlar ve esnaftan yoğun bir destek geldi eyleme. Yürüyüşte, "Kahrolsun İŞİD İşbirlikçi AKP", "Gerici Faşist Eğitime Hayır", "Kobane Halkı Yalnız Değildir", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Cinsiyetçi Eğitime Hayır", "Anadil Haktır Engellenemez" sloganları atıldı.

Mücadele Birliği/Adana

Eğitim Emekçileri Konak'a Yürüdü

Eğitim-Sen bir günlük greve çıktı. Devletin eğitim politikalarına ve son yapılan müdür atamalarına ilişkin gerçekleştirilen grev için İzmir'de de Basmane'de toplandı.

Saat 12.00'de toplanan eğitim emekçileri Konak'a yürümek istediler. Polisin yoğun güvenlik önlemi aldığı alanın dört bir yanı TOMA'lar, çevik kuvvet ve sivil polisler tarafından kuşatılmıştı. Uzun süren görüşmeler sonucunda polis trafiğin tek şerhinin kullanılarak yürünmesine izin verdi.

Yol boyunca sloganlar, alkışlar ve ıslıklarla yürüyen emekçiler Pier Köprüsü üzerinden Eski Sümerbank önüne geldiler. Burada araç üzerinde oluşturulan platformdan ajitasyon konuşmaları, sloganlarla birlikte önce Eğitim-Sen 3 no yöneticilerinden Ümit Akıncı basın açıklamasını okudu.

Emekçiler basın açıklamasında özel okul-

lara, imam hatip liselerine, TEOG yerleştirmelerinde yaşanan sorunlara, Memur-sen'in imzalandığı sözleşmeye, eğitime yeterli bütçenin aktarılmasına değinerek, anadilde eğitim için talepleri dile getirdiler. Basın açıklamasından sonra KESK Genel Sekreteri Hasan Toprak da kısa bir konuşma yaptı.

Mücadele Birliği İzmir

Eğitimin Gericileştirilmesi Protesto Edildi

Adana Alevi Platformu, eğitim alanında yaşanan gericileşme ve asimilasyon saldırısını karşı 24 Eylül günü yapılan eylemle protesto etti.

İnönü Parkı'nda toplanan Alevilere bir çok devrimci, sendikal örgütlenme ve demokratik kurum da destek verdi. Saat 18.00'de İnönü Parkı'ndan Atatürk Parkı'na yürüyüş başladı. Yürüyüşte, "Zorunlu Din Dersi Kaldırıl-sın", "Ortadoğu Halkı Yalnız Değildir", "Yaşasın Halkların

Kardeşliği", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları sıkça atıldı. Atatürk Parkı'na gelindikten sonra okunan basın açıklamasında, "Bugün egemenlerin dayatmış olduğu eğitim sisteminin amacı; yoksul emekçi çocuklarının meslek liselerine ve

imam hatip liselerine zorlamak bu sürecin sonunda da istenilen asimilasyon amacına ulaşmaktır" denildi.

Son olarak Alevi ocaklarından Ankara'ya yürünüleceği belirtildi ve sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Mücadele Birliği/Adana

Çapa İşçisi Köleliğe Karşı Mücadele Ediyor

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan taşeron sağlık işçileri 26 aydır ödenmeyen yol paraları, çalışma alanlarındaki işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınması ve güvenceli iş için eylem gerçekleştirdi.

25 Eylül günü saat 12.30'da hastane bahçesinde monoblok önünde bir araya gelen taşeron sağlık işçileri sloganlar atarak yürüyüş yaptılar. Yürüyüş sırasında hastanedeki hastalar ve yakınları da camlardan balkonlardan alkışlarla işçilere destek verdi. Bu arada işçilerin eyleme katılmamaları için taşeron şirket sefherinin işçileri tehdit ettikleri ve tutanak tutacaklarını söyledikleri öğrenildi. İdare amirlerinin tehditlerine rağmen yürüyüş sırasında eyleme katılım sayısının arttığı görüldü. Monoblok önüne döndüğünde Taş-İş-Der Üyesi Cemal Bilgin taleplerini aktardı.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin ise neredeyse hiç olmadığını ifade eden Bilgin, geçtiğimiz aylarda yaşamını yitiren Zafer Açıkgozlu'nu anarak işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin bir an önce alınması talebini tekrarladı. İstanbul Tabip Odası İşyeri Temsilcisi Dr. Coşkun Canıvar ise öngördükleri riskleri üniversite yönetimine defalarca bildirmelerine rağmen iş kazalarının yaşandığını belirterek yaşanan iş kazalarının tümünün önlenilebilir olduklarına dikkat çekti. Üniversite ve hastanede hizmet üretiminde olan işçilerin yönetimde de söz sahibi olması gerektiğinin söyledi. Eylemde sağlık işçileri "Bugün Çiçek Abı için buradayız" diyerek Demir'e uygulanan baskı ve sürgünü protesto ettiler.

Taş-İş-Der Başkan Yardımcısı Güneş Cengiz taşeron sağlık işçileri olarak yaşadıkları tüm sorunların ancak birlikte mücadele ederek çözülebileceğini ve bugüne kadar verilen uzun ve zorlu mücadelelerin hepsinin kazanımla sonuçlandığını belirterek daha güçlü bir mücadele verilmesi çağrısı yaptı. Taşeron sağlık emekçileri eylemi sloganlarla sonlandırdı.

BEDAŞ Genel Müdürlüğü'ne Tabut...

BEDAŞ Avcılar İşletmesi'nde işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmasını istedikleri için işten atılan Enerji-Sen üyesi 26 işçi direnişlerini Avcılar İşletmesi önünde sürdürüyor. Eylemin 33. gününde Taksim'de üzerinde çalışırken iş kazası sonucu yaralanan enerji işçilerinin isimlerinin yazılı olduğu tabut, iş cinayetlerini protesto eden dövizler ve "BEDAŞ'ta Can Güvenliği İstedik İşten Atıldık -Enerji-Sen" yazılı pankart ile yürüyüş yaptılar.

Yürüyüş nedeniyle BEDAŞ Genel Müdürlüğü önüne polis otoları ve TOMA getirilerek binanın bahçesinde çok sayıda çevik kuvvet polisi yığınağı yapıldı.

Ellerindeki tabutu BEDAŞ Genel Müdürlüğü önüne bırakan işçiler Enerji-Sen üyeleri sloganlarla BEDAŞ yönetimini protesto etti. Enerji-Sen Genel Başkanı Ali Duman, iktidarın "Yeni Türkiye Düzeni" açıklamalarına atıfta bulunarak Torunlar inşaatında bir gecede 10 işçinin katledildiğini hatırlattı. Enerji işçilerinin çalışmalarını yapabilmeleri için gerekli işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınması için defalarca BEDAŞ yönetimiyle görüştüklerini, defalarca dilekçe verdiklerini fakat sonuçun değişmediğini belirten Duman işçilere bir seramik tornavida, bir eldiven, bir çizmenin bile maliyet unsuru olarak görülerek verilmeyi ifade etti. Avcılar İşletmesi'ndeki 26 işçinin can güvenliği istediği için işten atıldığını ve 33 gündür direnişte olduğunu hatırlatan Duman, işçilerin sadece işlerine geri dönmek için değil, kölece çalışma koşullarına, iş cinayetlerine karşı da mücadele yürüttüğünü belirtti.

BEDAŞ Avcılar İşletmesi Enerji-Sen İşyeri Temsilcisi Hakan Değirmenci ise yaptığı basın açıklamasında BEDAŞ'taki iş kazalarının artarak devam etmekte olduğunu iş kazalarında bir ayda 55 kişinin yaralandığını belirtti. Yaşan-

an iş kazalarının iş cinayetlerinin habercisi olduğunu belirten Değirmenci, BEDAŞ'tan can güvenliği isteyen işçilerin işten atıldığını, fakat BEDAŞ'ın Soma madeninde ve Torunlar inşaatında olduğu gibi işyerlerine tabut sokmaya çalıştığını belirterek "Bize reva gördüğünüz bu tabutlara girmeyeceğiz. Yeni Soma'ların, yeni Torunlar İnşaatların olmasına müsaade etmeyeceğiz" dedi. BEDAŞ yönetiminin dikensiz

BEDAŞ yönetiminin Enerji-Sen'in kuruluşundan önceki dönemlerdeki gibi hukuksuzluğun keyfilik kol gezdiği bir ortam yaratma çabasında olduğunu söyleyen Değirmenci, Enerji-Sen olarak verdikleri mücadeleden asla vazgeçemeyeceklerini, mücadeleciler sendikacılığı tasfiye etmeye çalışanlara BEDAŞ'ı ve İstanbul'da edebileceklerini belirterek sloganlarla sözlerini tamamladı.

gül bahçesi istediğini belirten Değirmenci işçileri toplu sözleşme döneminde rüşvetle satın almaya çalıştığını, başarısızlığa uğrayınca da işçilerin işten çıkarıldığını belirtti. Enerji-Sen'in yürüttüğü mücadeleyi gören enerji işçilerinin Tes-İş Sendikası'ndan istifa ederek Enerji-Sen'e üye olmalarının hemen ardından BEDAŞ İnsan Kaynakları direktörü Fatih Aydemir'in işçileri tek tek arayarak "İstifa etmişsiniz bir sorun mu var?" diyerek işçiler üzerinde baskı kurmaya çalıştığını aktardı.

Enerji-Sen üyeleri sloganlarla iş kazasında yaralanan arkadaşlarının isimlerinin yazılı olduğu siyah tabutu BEDAŞ Genel Müdürlüğü bahçesine parmaklıkların üzerinden "Bizi bu tabutlara koyamayacaksınız" diyerek bıraktı. Eylemi izleyen BEDAŞ güvenlik görevlileri ve yönetimden bazı kişilerin tabutun bahçeye bırakılmasıyla kapı içlerine çekildikleri görüldü. Çevik kuvvet de işçiler eylemi sonlandırmaya kadar tabuta yaklaşmadı.

Seramik İşçileri İsyan Etti Yolu Kapattı

Halkbank'ın Yıldızlar Holding'e açtığı 450 milyon dolarlık krediyile kurulan Yıldızlar Holding'e ait Çançırı'daki seramik fabrikasında işçiler isyan edip karayolunu kapattı. Devlet teşvikiyle kurulan fabrikada 500 işçiye 7 aydır kurus maas ödenmediğini belirten işçiler daha önce de eylemler yapmalarına rağmen maaşlarını alamadıklarını belirttiler.

Çankırı'nın Kurşunlu ilçesinde üretim yapan seramik fabrikasında çalışan yaklaşık 100 işçi, Ağustos ayı maaşlarını da alamayınca dün sabah işbaşı yapıp, D-100 Karayolu'nu trafiğe kapattı. Eylem nedeniyle karayolunda uzun araç kuyruğu oluştu. Polislerin işçileri ikna etmesi üzerine yol bir süre sonra trafiğe açıldı.

Yolu trafiğe kapatan seramik işçileri eylem yapma nedenlerini ise şöyle açıkladı:

"7 aydır maaşlarımızı alamıyoruz, bu yüzden sürekli eylem yapıyoruz. Karşımızda bizimle muhatap olacak kimse yok. Ne kaymakam ne de vali bir gün gelip de, hâlimizi, hatırımızı sormadı.

AKP Milletvekili İdris Şahin geldi. Maaşlarımızı alamadığımızı bile bile, bize çalışın kardeşim, bir gün otur alırsınız, dedi. Biz 6 aydır maaş alamıyoruz. Sayın İdris Şahin'e buradan soruyoruz, kendisi 6 ay maaş almaya şu anki görevini devam ettirir mi? Biz evimizden, eşimizden, çocuklarımızdan olduk. Çocuğumuzu okula yazdırdık, ayakkabısını alamadık, üzerine bir tane önlük alamadık. Bizim bu çektiğimiz sefilliğin cevabını başbakanın, cumhurbaşkanının ve diğer yetkililerden bekliyoruz. Bize kimse sahip çıkmadı. Buraya kocaman bir fabrika koydular, sonunun ne olacağını kimse düşünmedi. Devlet teşvikli yapıldı, dediler. Fabrikaya malzemeyi çektiler, daha sonra bu malzemeyi tekrar söğüt seramiğe taşıdılar. TBMM'ye çıktık dosyalarla, şuan ki cumhurbaşkanımız dosyaları aldı ilgileneceğini söyledi ama hiçbirisi ile ilgilenmedi. Grev yapmadan paramızı alamıyoruz. Şimdi de yolu kestik. Polislerin zoru ile yolu tekrar açmak zorunda kaldık. Biz paramızı almak istiyoruz" dediler. Konuyla ilgili fabrika yöneticileri açıklama yapmak istemedi.

HEMA'da Dünden Bugüne... Hattat Holding'e bağlı HEMA Kömür İşletmeleri, 2005'te Türkiye Taşkömürü Kurumu'ndan (TTK) ihale ile kiraladığı sahada üretim yapıyordu. HEMA, Haziran başında sözleşmede belirtilen kuyularda ekonomik değer taşıyan kömür kalmadığı gerekçesiyle, yeni galerilerde hazırlık çalışması yapmak için ek süre istedi. TTK, daha önce toplam 39 ay ek süre verdiği gerekçesiyle talebi reddetti; 17 numaralı panoda da belirlenen eksikliklerin Çalışma Bakanlığı müfettişlerince incelenmesi için üretimi durdurdu. Üretim, incelemenin ardından, bir ay sonra bu panoda üretime devam edilebilecekti. Ancak firma, TTK

Zonguldak ve Aydın'da Maden İşçileri Yürüdü

Zonguldak'ın Ereğli İlçesi'ne bağlı Kandilli Beldesi'ndeki özel maden ocağında çalışan yaklaşık 500 maden işçisi, "iş gücü fazlalığı" gerekçe gösterilerek 29 arkadaşlarının işten çıkarılmasına karşı üretimi durdurdu. İşçiler Zonguldak Valiliği'nin önüne kadar yaklaşık 40 kilometre yürüdü. İlk olarak Madenci Anıtı'nda toplanan 200 maden işçisi burada Ereğli Kandilli'den gelecek Hema işçilerini beklemeye başladı.

Ancak HEMA'dan gelen yaklaşık 400 işçi otobüslerle gelmek yerine yürümeyi tercih edince sabah saat 07.30'da Kandilli'de başlayan yürüyüş akşam saatlerinde Valilik binası önünde sona erdi.

Yürüyüş yaklaşık 1500 işçinin katılımıyla son buldu. İşçiler, ellerinde dövizler taşıyarak öfkeli sloganlarla yürüdüler.

Zonguldaklı taşeron madencilerin de bir kısmı Kozlu'dan itibaren işçi arkadaşlarına yürüyerek destek verdi. Yaklaşık 40 kilometre yürüdükleri için yorgunluktan ayakları şişen bazı maden işçileri ayakkabılarını çıkararak yalın ayak yürüdü.

HEMA'da Dünden Bugüne...

Hattat Holding'e bağlı HEMA Kömür İşletmeleri, 2005'te Türkiye Taşkömürü Kurumu'ndan (TTK) ihale ile kiraladığı sahada üretim yapıyordu. HEMA, Haziran başında sözleşmede belirtilen kuyularda ekonomik değer taşıyan kömür kalmadığı gerekçesiyle, yeni galerilerde hazırlık çalışması yapmak için ek süre istedi.

TTK, daha önce toplam 39 ay ek süre verdiği gerekçesiyle talebi reddetti; 17 numaralı panoda da belirlenen eksikliklerin Çalışma Bakanlığı müfettişlerince incelenmesi için üretimi durdurdu. Üretim, incelemenin ardından, bir ay sonra bu panoda üretime devam edilebilecekti. Ancak firma, TTK

ile yaşadığı uyumsuzluk sonucu iş gücü fazlalığını gerekçe göstererek daha önce 16 işçiyi, 19 Eylül'de de 13 işçiyi çıkardı.

Tebliğatin yapılmasıyla ocaktaki madenciler işi durdurdu. Gece vardiyasından çıkan ve gündüz vardiyası için ocağa gelen yaklaşık 500 işçi, maden ocağından Zonguldak'a doğru yürüyüşe geçti.

Aydın'da 138 Maden İşçisi İşsiz Kaldı

Türk Maden İşçileri Sendikası Yatağan ve Havalisi Şube Başkanı Süleyman Girgin, Torba Kanun ile Türkiye genelinde 6 bine yakın madencinin işsiz kaldığını bildirdi. Girgin, Aydın Linyit Madencilik Şirketi'nin yakında kapatılacağını, bu nedenle 22 Eylül itibarıyla 138 işçinin çıkışının verildiğini belirtti.

İşten çıkarıldıkları için Çalışma ve İş Kurumu Müdürlüğü'ne

doğru yürüyüşe geçen işçilere polis saldırdı. Bir işçi, ambulansla Aydın Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Müdahaleyi protesto eden bazı işçiler, Adnan Menderes Bulvarı girişinde oturma eylemi yaptı.

Zonguldak, Soma, Aydın... Madencilerin isyan etmemesi mümkün değil. Dört yıldır maden

ocagında güvencesiz çalışan iki çocuk babası maden işçisi Sertan Gökyeşil'in sözleri her şeyi açıkça ortaya koyuyor aslında: "Ha işsiz kalmışın, ha göçükte kalmışın aynı. İki çocuğumuz var. İşsiz kalsak da bakamayacağız, göçükte kalsak zaten bakamayacağız."

İşçiler Taşeronlara Karşı İzmir'de

Bir çok ilden Genel-İş Şubelerinin, DİSK Genel Merkez yöneticilerinin, Somalı madencilerin, Türk-İş, KESK, TMMOB ve siyasi partilerin, devrimci çevrelerin katılımıyla İzmir'de bir miting gerçekleştirildi.

Taşeronlara Hayır! diyen binlerce kişi, 22 Eylül günü saat 16.00'da Basmane Meydanı'nda toplanmaya başladı. DİSK'e bağlı sendikalar ise Genel-İş Sendikası önünden yürüyerek geldiler meydana. Türk-İş'e bağlı sendikalar da katılım vardı.

Basmane Meydanı'ndan önce Montrö, ardından Lozan Meydanı'na yürüyen işçiler, Alsancak Gazi İlköğretim Okulu yönünden Gündoğdu Meydanına girdiler.

Devrimci İşçi Komiteleri de alanda yerini aldı. Bir çok kişi önlüğümüzü bizden almak istedi. Devrimci işçiler yürüyüş boyunca, devrimin ve iktidarın sloganlarını haykırdılar. Gerek Basmane'de, gerekse de Gündoğdu'da yoğun bir şekilde bildiri dağıtımı yapıldı. Ayrıca gazetemizin yeni sayısı da işçilere ulaştırıldı.

Mücadele Birliği İzmir

Beltaş İşçileri 60. Günde Kazandı

CHP'li Beşiktaş Belediyesi'ne bağlı olarak çalışan BELTAŞ A.Ş.'de kayıtlı park bahçe bakım ve temizlik işlerinde çalışırken sendikali oldukları için işten atılan 239 işçi direnişlerinin 60. gününde eylemi kazanımla sonlandırdı.

CHP'li Beşiktaş Belediyesi'nin park bahçe temizlik ve bakım işlerini alan BELTAŞ A.Ş. işçisi 239 işçi DİSK Genel-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılmış ve belediye binası önünde direnişe başlamışlardı. Belediye ve işçiler arasında süren anlaşmazlığın çözüme bağlanması için 18 Eylül Perşembe günü Beşiktaş Belediyesi'ne ait Etiler'deki binada Genel İş Sendikası Genel Sekreteri Remzi Çalışkan, Beşiktaş Belediye Başkanı Murat Haznedar, CHP Milletvekilleri Süleyman Çelebi ve Veli Ağababa'nın katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantı sonunda taraflar arasında anlaşmaya varılarak taşeron işçilere iş güvenliği ve sendikal örgütlenme hakkı getiren toplu iş sözleşmesi imzalandı.

60 gündür direnişte olan BELTAŞ işçileri grev süresi boyunca CHP Beşiktaş İlçe Başkanlığı'nı iki defa işgal etmişti. 7 Eylül günü Dünya Barış Parkı'nda Beşiktaş Belediyesi tarafından düzenlenen 'temizlik çalışmalarını' BELTAŞ işçilerinin grevlerini kırmaya yönelik hareket olarak yorumlanmıştı. Dünya Barış Parkı'nda düzenlenen temizlik çalışmalarına Belediye Başkanı Murat Haznedar'ında katılmasını protesto eden direnişçi işçiler polis ve işçilerin beyanına göre belediyenin eli sopalı ekipleri tarafından saldırıya uğramıştı.

Mimar ve Mühendisler Mücadeleye Devam Ediyor

19 Eylül 1979 günü TMMOB'nin çağrısıyla mühendis, mimar ve şehir plancıları, bir günlük iş bırakma eylemi yapmıştı. O günün yaşanan anti-demokratik ve faşist katliamlarına karşı yapılan eylemi, TMMOB her yıl yaptığı etkinliklerle anıyor ve 19 Eylül'ü "TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü" olarak kutluyor.

Bu yıl İzmir'de 19 Eylül'ü Türkân Saylan Kültür Merkezi önünde TMMOB İl Koordinasyon Kurulu olarak yaptıkları basın açıklamasıyla kutladılar. Basın açıklamasını İl Koordinasyon Kurulu dönem başkanı Melih Yalçın okudu.

Basın açıklamasında "35 yıl önce olduğu gibi mimar ve mühendisler bugün de ülkemizde yaşanan tüm anti-demokratik uygulamalar, hak gaspları, Kürt halkına, Alevilere karşı uygulanan şiddetli protesto ediyor ve karşısında durmaya devam ediyoruz" dedi.

Atılan sloganlarla eylem bitirilerek İzenerji işçilerinin eylemine toplu halde yürünerek gidildi.

Mücadele Birliği İzmir

TMMOB 19 Eylül'de Yine Sokakta

TMMOB üyeleri ilk kez 19 Eylül 1979'da gerçekleştirilen TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü nedeniyle Galatasaray'da basın açıklaması yaptı.

TMMOB üyeleri "Mühendislik Bilgisinin Halk Yararına Kullanmasını Sağlayan Odamızın Etkisizleştirilme İsteniyor. AKP'nin Torba Yasasına Hayır" pankartı yazılı pankart açtı. Hükümetin mühendislik bilgisinin halk yararına kullanılmasını engellemesini ve odanın etkisizleştirilmesini sık sık "TMMOB Susmaz Susturulamaz", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganları atarak protesto etti.

TMMOB İstanbul İKK Sözcüsü Süleyman Solmaz, bundan 35 yıl önce, 19 Eylül 1979'da TMMOB'nin çağrısıyla mühendis, mimar ve şehir plancıları, ekonomik ve demokratik talepleri için ülke çapında bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdiklerini hatırlatarak "Mimar, mühendis ve şehir plancılarının tarihe not düştükleri o büyük günün mücadele ve dayanışma ile özdeşleşmiş anlamını bugünün mücadelesi üzerinden geleceğe taşımak için, 19 Eylül'ü 'TMMOB

Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü" olarak kutluyoruz" dedi.

"Emeğin, eşitliğin, özgürlüğün, barışın, adaletin yani insandan yana olan her fikrin ve fiilin içinde ve özünde olan bir TMMOB; bu ülkenin vicdandır. Bu ülkenin, bu ülke insanının TMMOB'ye ihtiyacı var" diyen Solmaz, ülkenin kulakların sağır edildiği, gözlerle mil çekildiği, konuşanın dilinin kesildiği bu dönemde görebilen gözlerle, duyabilen kulaklara, daha da önemlisi konuşabilen ağızlarla ihtiyacı olduğunu belirterek "Yani TMMOB'ne ihtiyacı vardır. Ve TMMOB bu ihtiyacın gereklerini yerine getirecek güçte ve büyüklüktedir" diyerek sözlerini tamamladı.

TMMOB üyeleri sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Vazının Baş tarafı Sayfa 12'de

İlk sınır kapısına geldik, YPG'lilerin kontrolünde olan bu kapının etrafında da bizi görmek için toplanan, herkese su dağıtmaya çalışan Kobaneliler... Geçirmedi bizi bu kapıdan, başka bir sınır kapısına yönlendirdiler... Binlerin yürüyüşü devam ediyordu...

Yumurtalık köyüne geldik... Sınır kapısında binlerce araç, hayvan sürüleri, çocuk binlerce insan sınır kapısının önünde bekliyor, savaştan uzaklaşmaya çalışıyor. O kadar uzun zamandır bekliyorlardı ki, tozdan araçlarının rengi fark edilmiyordu. Kapı görevi gören, ama aslında kapı olmayan tel örgülere yaklaştık. Tel örgülerin diğer tarafında tanklar, askerler ve çevik kuvvet bekliyordu. Zifiri karanlıkta tek ışık kaynağımız tankların üstündeki projektörlerdi...

Belli ki, o IŞİD ve benzerlerine açtıkları ama bizlere kapatmaya çalıştıkları sınırları geçmemizi "canlarını sıklıkla" Vali, kaymakam, devlet adına üst düzey kim varsa oradaydı. Ortamı germek ve bizi provoke etmek için uğraşıyorlardı. Biz gerginleşip, kapiya ve sınıra yüklenince sonunda saldırdılar. Binlerce aracın içinde, karanlıkta, araçları kendimize siper ederek korunmaya çalıştık. Gazdan etkilenerek ölen hayvanlar, çığlık çığlığa bebeklerini korumaya çalışan Suriye'li kadınlar, fenalaşanlar, bir yanda birbirimizi kaybetmemeye çalışıyor, bir yandan gazdan uzaklaşmaya çalışıyorduk. Tam bir kaos... Asla İstiklal vb.nde yaşadıklarımıza benzemeyen bir kaos... Önce kendi yoldaşlarımızı bulduk, sonra yavaş yavaş herkes toplanmaya çalışıyordu... Gecenin

karanlığında isimler bağımlıyor, "sesime gel" bağırsıklarını duyuyorduk. Tekrar toplandık, herkes yavaş yavaş sakinleşiyor, yanındaki sakinleşiyor, bir yandan "Geriye dönmek için o kadar acele etmeyin, sonuçta özgür topraklardan Türkiye'ye dönüyoruz, acelesi yok" esprileri yapılmaya başlanıyordu.

Yavaş yavaş tellerin önünde tekrar toplandık, önce kadınlardan başlayarak yirmişerli gruplar halinde içeri alınıyordu. Askerler isimimizi soruyor, kimliklerimizi kontrol ederek tek tek not alıyor, fotoğraflarımızı çekiyor. "Nereden geçtin" diye soruyorlar, "herkesin geçtiği yerden" cevabını alıyorlar... Asla söndüremedikleri, o Gezi'den beri taşıdığımız ruh Kobane'de tekrar vücut buluyordu...

Bu esnada fotoğrafçıların hafıza kartlarına, müzik çalar vb. Veri depolayabilen şeylere, fularlara, puşilere el koydular... Ama bir tek şeyi asla alamadılar; bütün üstümüz başımız Kobane'nin tozuna bulanmıştı... Ayakkabılara, ceplere, saçlara dolan o toz Gezi ve Kobane arasında, o ruhu sınırnın bu tarafında taşımak için gelen herkesin üzerinde, rüzgarlarla dört bir yana dağıldı şimdi...

Devrimci Öğrenci Birliği: Televizyonda, sosyal medyada takip ettiğimiz bir devrim vardı, "Rojava"... Çok değerliydi. Ben bir öğrenci olarak Kobane'ye gideceğimi duyduğumda tek hissettiğim "gitmek ve ne yapmak gerekiyordu" idi. Apar topar Beyoğlu'ndan kalkacak araca gittim, orada polis tarafından aracımız durduruldu. Meh-

metçik Vakfı'na kadar yük taşıma araçları ile gittik. Burada otobüslerimize bindik ve yolculuk başladı. Sınır vardığımızda bir savaşa tanıklık ediyorduk. Ertesi gün Kobane'ye geçtik. Tankların yanından geçerek, telleri çiğneyerek, bir devrime tanıklık etmeye gittik, gerilla ile sohbet ettik.

Devrimci bir öğrenci olarak, bir devrime tanıklık etmek kadar tarihi bir an herhalde olamaz. Daha donra sınırdan çıkmak, girmek kadar kolay olmadı. Asker ve polis "vur" emri aldığını ve sınırı çiğnersek vuracağını söyledi. Görüşmeler yapıldı, gerginlik yaşandı.

Ve o anda tüm öğrencilik hayatımı unutarak, burada kalacağımızı ve artık bir gerilla olarak hayata devam edebileceğimi düşündüm. Bunu düşünemedim bile anlatılmaz bir duygu. Bizi iki ayrı sınır kapısına yönlendirdiler. 10 km yol yürüdüktan sonra savaştan kaçan mültecilerin beklediği sınır kapısına geldik. İnsanlar hayvanlarını, araçlarını alıp gelmişlerdi. Onların arasında beklemeye başladık. Asker, TC vatandaşı olanları 20'şer kişilik gruplar halinde alacaklarını söyledi. Bir ara gerginlik yaşandı ve asker biber gazı, fişek ve ses bombası ile saldırdı.

Tam da işte o anda artık her şeyin bittiğini ve burada kaldığımızı düşündüm. İstanbul'da kalan sevdiğim aklıma geldiğinde büyük bir korkuya kapıldım, artık onları göremeyeceğim diye çok endişelendim. Ve o anda bir devrime ve devrim savaşımlarına duyduğum saygı kat be kat arttı.

İstanbul'a dönerken otobüste hislerimizi paylaştık. Yapılması gerekenleri konuştuk. Rojava Devrimi bir umuttur. Umut bittiğinde yaşam biter biliyoruz. Her yerde bu umudu büyütmeli ve yaşatmalıyız.

Emekçi Kadınlar: HDP'nin yaptığı çağrıyla Mücadele Birliği olarak Enternasyonal mücadeleyi büyütme için biz de Beyoğlu'ndan kaldırılabilecek olan araçla gitmek için yol aldık. Bu arada iki kere otobüsümüz polis tarafından türlü trafik bahaneleriyle alıkondu, geri gönderildi. Demokraside çareler tükenmez, 4 saatlik ger çekimle Mehmetçik Vakfında buluştuk ve orada basın açıklamasından sonra hareket ettik.

Artık Urfa-Suruç yolcusuyduk. Yaklaşık 18 saatlik yolculuk sonrası Urfa'nın Suruç ilçesi Eğrice köyüne ulaştık. Köye ulaşana kadar araba her ilerleyişinde insanların işlerini, gülerini bırakıp bizi zafer işaretleriyle karşılamaları, orada olmamızın ne kadar önemli olduğunu bir kez daha kanıtlar nitelikteydi. Burada toplanan BDP İstanbul İl Başkanı ve HDP Eş Başkanını yaptıkları süreç ve eylemin ne olacağına ilişkin basın açıklamasından sonra, köyün olmamız gereken yerinde nöbetlere başladık. Çok kalabalıktık ve herkese yetecek kadar nöbet saatleri vardı ve burada nöbetler gerçekten önemliydi. Çünkü devletin askeri devriyeleri çok fazlaydı bir yere yığınak yapar gibi sürekli geçişleri devam ediyordu. Ve karşı köylerde, havan toplarının sesiyse gümbürdüyor, kalasnikof sesleriyle karşılık buluyor.

Ertesi gün biraz bulunduğu yer keşfetmek için etrafı doluştuk. Okul bahçesi İstanbul'dan gelen destekçilerle doluydu. Yanı sıra Suriye'den gelen ailelerin de çok olduğunu gördük. Kadınlar genelde konuşmaktan kaçınıyor, fotoğraf karelerinde başlarını çeviriyorlardı. Çocuklar yokluk ve yoksulluk içinde okula gidiyor, ama dersler boş, daha çok önlükleriyle okul bahçesinde oyun oynuyorlardı.

Önce bir gün daha kalma kararı çıktı. Bir otobüs İstanbul'a dönmek üzere yola çıkacaktı ki, ardından bomba gibi bir haber. "Kritik bir gelişme oldu, bütün otobüsler burada kalacak, Kobane sınır kapısına gidiyor, orada nöbet tutacağız". Hiç ummamıştık, buraya kadar bunun için gelmişim ama imkansız gibi geliyordu. Artık imkansız diye bir şey yoktu, çünkü Urfa'ya gelene kadar bir süre arama, tarama ve engele kaldık, ancak ilerleyişimizle devletin bu kudretli gücü durduramadı. Çünkü devletin Kürdistan'da hükümsüz olduğunu biliyorduk, gözlerimizle gördük.

Sınırdaki nöbet tutacağımızı beklerken arabalarımız bir ara durdu ve fırsattan istifade aşağı inip taş topladık, neyle karşılaşacağımızı bilmeden. İndik bizi iki tank ve sağlam mühimmatlı askerler bekliyordu. Bu arada BDP'den arkadaşların uyarılarına rağmen kitle ve haliyle bizde koşarak sınıra ilerledik. Tellerin

üzerinden atlayarak mayınlı araziden koşarak Kobane'ye geçtik. Bizi gerillaların gülümseyişi ve kucaklamaları, halkın zafer işaretli sloganları karşıladı. Biji Berxwedan YPG-YPJ-Kobane sloganları atarak, zafer işaretleriyle, kızıl Deniz flamalarınıyla devrimin içine girdik. Müthiş bir andı devleti temsil eden askeriye'nin gözünün içine baka baka Rojava Devrimine koşuyorduk.

Kobane çok umut dolu, müthiş bir savaş ve devrim ruhu var. Her evden gençler Asayiş'te görevlendirilmiş ve Türkiye'den Kürdistan'dan gerillaya katılan çok insanın olduğunu gördük. Kobane halkı İstanbul'dan, Kürdistan'dan binlerce insanın kendileriyle dayanışma içinde olmalarından ötürü çok mutlu görünüyordular. Bize sürekli su, çay ikram ediyorlardı. Ellerinde ne varsa bizimle paylaşmak istiyorlardı, biz de onlarla. Gerillayı yakından görmek, onlarla sohbet etmek, röportaj yapmak çok keyifliydi. Deniz Gezmişli önlüklerimizi görüp ayrı bir ilgi göstermeleri daha güzel bir duygu.

Özellikle kadın gerillanın söyledikleri hala kulağımda "Burada eşleri ölen kadınlar Türkiye'ye kaçıyorlar, burada cepheye savaşa katılıyorlar". Gerilla ve ailelerin kavuşması çok duygulandı. Diğer bir gerillanın "Umut her zaman var, çünkü savaş mücadele var, şuraya bakın biz gücümüzü buradan alıyoruz." Bu cümleler Kobane'nin umut, savaş ve mücadele inancı olduğu sürece düşmeyeceğini gösteriyor. Bir ordunun sahip olabileceği mühimmatla donatılmış IŞİD tehdidi bile bu insanları mücadeleden alıkoymuyor. Herkesin gönlünden geçen orada kalıp güçlerine güç katmak. Ancak söylenen şey, "bizim insandan ziyade silaha ihtiyacımız var". Sohbetlerde öğreniyoruz burjuva medyada yer alan "Barzani mühimmat yardımıyla bulundu" haberlerinin yalan olduğunu. Hepsinin amacının bu devrimi boğmak olduğunda hemfikiriz.

Her gidişin bir dönüşü vardı ve mücadele her yer yerdedi. Burada yaşadıklarımızı, gördüklerimizi mücadeleyi büyütme için Türkiye devriminin kızıl meydanına, Taksim'e taşımalıydık. Ayrıldık, geldiğimiz güzergahta kuyruk acısı yaşayan T.C. ordu-

sunu yığılmış sınıra, doğrultmuşlar silahlarını elinde taştan, bayraktan başka bir şey olmayan beş bin insanın üzerine. Gerilimli bir an, sınırdan geçip giden kitleyi masumlaştırılmaya çalışan oturma eyleminden sonra polisin roketli, fişekli kafa uçuran cinsten gaz bombaları ve çatışan gençlik. Her şey çok tanıdık, zorlanan sınır kapısından geçişimiz onlar açısından artık namus belasıydı. Olmadı, geçemedik. Müşritpınar sınır kapısına yönlendik. Ölümsüzleşen gerillanın cenazesi nedeniyle YPG'nin denetimde tuttuğu kapıdan geçemedik. Enver Müslim'in çıkıp "Kobane Stalingrad'dır" sözü ve buna uygun, Enternasyonal mücadeleyi büyütme üzerine mesajıyla birlikte, YPG güçlerinin desteğiyle, Şengalli Ezidilerin yürüyüşünü anımsatan uzun bir yürüyüş bizi bekliyordu. Bol tozlu, taşlı, yorucu ama bir o kadar hoşnut ve mutlu bir yürüyüş. Bizi ne bekliyordu bilmiyorduk, sadece Yumurtalık köyünde gümrük kapısı olduğu söylenen tellere doğru Suriye'den geçmeye çalışan mültecilerin çocuklarıyla, hayvanlarıyla, arabalarıyla beklediği sözde gümrük kapısına ilerli-yorduk. Yürüyüşümüz tellerin önünde son buldu.

Sınırdan koşarak serbest şekilde geçişimizi içine sindiremeyen TC buradaki bekleyişimizi, gergin hale getirerek saldırıya hazır bir pozisyona geçiyordu. İntikam almaya çalışır hali vardı ancak özgür topraklara giden bizler o kadar da can atmıyorduk TC topraklarına geçmeye. Alışılmış bir şey oldu, yine asker uyarı ateşleri, ses bombaları ve sık bakalım dedirtecek, yağmur gibi yağın gaz bombaları. Karanlık, insanlar, arabalar, hayvanlar, izdiham. İnatlaşan kitle "alacaksınız bizi mecbursun" diyerek arama noktalarında yirmişer kişilik gruplarla dalga geçiyor gibi, muncıklarına aranarak geçtik. Gazetecilerin hafıza kartları, makineler, telefonlara, alınan bir paket kaçak sigaraya, puşiyeye, kesik-u sor-u zere, her şey el koydular. Ama YPG'ye bırakılan kızıl DENİZ flamasını, içimizdeki devrimin sevincini, yüzümüzdeki alaycı gülümsemeyi alamadılar. Çünkü o da bizi biliyor ki, bu yaptıkları sadece formalite. Devlet Kürdistan'da HÜKÜMSÜZDÜR!

“Biz Bitti Demeden Bu Festival Bitemez”

"Kaldığımız yerden devam ediyoruz" diyen Sarıgazililer, bir hafta önce dağıtılan festivallerini tamamlamak üzere kol- ları sıvadılar. Mücadele Birliği, ESP, HDP, Partizan, DHF, Aka-Der, Halkevleri'nin organize ettiği 9.Halk Festivali, 21 Eylül günü yeniden düzenlendi.

Her saldırının insanları korkutup uzaklaştırması şöyle dursun, aksine insanları birleştirip güçlendirdiği bir gerçek. Sarıgazi devrimci güçleri de bir hafta önce yaşadıkları polis saldırısı üzerine daha kısa sürede daha güçlü bir organizasyonla halkın karşısındaydılar. İlk festivale katılan sanatçılar da dayanışma için oradaydı.

Festival saat 16.00'da Vatan İlköğretim Okulu'ndan sloganlar ve flamalarla yürüyüşle başladı. Faşizme karşı, Kobane'ye destek sloganları haykırıldı festival alanına kadar, "Kürdistan İŞİD'e Mezar Olacak", "Diren Kobane Sarıgazi Seninle", "Rojava'da Düşene Dövüşene Bin Selam" denildi.

İlk sahne Grup Haziran'ın oldu. Ardından sahneye gelen BKM Mutfak'tan Emre Canpolat, dayanışmanın önemine, Kobane halkına yönelik saldırılara vurgu yaparak Sarıgazi halkını selamladı.

Gezi ayaklanması sürecinde RedHack davasından yargılanan Taylan Kulaçoğlu da dayanışma için Sarıgazi halkının yanındaydı. Kulaçoğlu da "Bu mahalle bizim bu ülke bizim bu dünya bizim" di-

yerek herkesi birlikte mücadele etmeye çağırıyor.

Geçen hafta sahneye çıkmadan saldırıyla karşılanan Pınar Aydınlar, herkesin yüreğine dokunan sözleri ve ezgileriyle sahneye yerini aldı. "Benim meskenim, dağlardır dağlar" diyen Aydınlar, Kobane'de yaşananları selamlarken, desteğe çağırıyor herkesi.

Son dönemlerde AKP milletvekilinin hakaretlerine maruz kalan Kutsal Evcimen de Sarıgazi Festivalinde idi. "Satın eşekler, atın eşekler" sözlerinin geçtiği

türküsunü "üzerine almanlar" için yeniden söylendi.

Kadıköy PSAKD başkanı Erdal Yıldırım sahneye geldi ve Alevilere yönelik saldırıları anımsattı ve Alevilerin ağırlıkta olduğu Sarıgazi halkını da baskılara karşı mücadeleye çağırıyor.

Sarıgazi Festivalinin 2.günü sahne alan Emeğe Ezgi, dayanışma için gene sahnede idi. "Sarıgazi halkı bitti demeden bu festival bitmez" diyen Emeğe Ezgi, her şeye rağmen emekçi halkların yanında olacağını söyledi ve saldırı altındaki Kürt

halkları için "Rabin Serxwe" (Ayağa Kalk) dedi.

Program yoğun, zaman kısaydı. Destek için gelen sanatçılar ve kurum temsilcileri ardına sahneye çıkmayı sürdürdü. Mehmet Ekici, Ovacıklar Derneği başkanı, Ovacık Belediye Başkanı, Nurettin Güleç, Grup Alamar, Grup Vardıya destek mesajlarını göndermişti. PSAKD Ataşehir Şube başkanı ve Şenol Akdağ konuşmalar yaptı. Festivalin en duygulu konuşması ise elbette analardan geldi. Ananın "Bizde hesapları namlular sorar,

tüm anaları çocuklarımıza sahip çıkmaya çağırıyorum, onlar çıkmadı, çıpmadılar, onurlu bir iş yapıyorlar" dedi.

Hozan Veysi de Kürtçe söylediği Çav Bella ile kitleyi daha da coşturdu. Koma Gulen Xerzan parçaların yanı sıra, Kobane'deki mücadeleye fiili destek vermeye çağırıyor herkesi ve 25 Eylül günü sanatçılar olarak Kobane'ye gideceklerini duyurdu.

Tertip Komitesi adına yapılan basın açıklamasında da "onlar bizim gücümüzü hesaba katmadılar, Sarıgazi bu saldırılardan daha güçlü çıkacaktır. Biz bitti demeden bu festival bitemez" dediler.

Kitleden yükselen sloganlar eşliğinde Grup Munzur sahnede yer aldı ve devrimci parçaları ile halkı coşturdu. Ardından sahne

festivale düzenleyen siyasi kurumların temsilcilerinden. Mücadele Birliği, DHF, Halkevleri, Partizan, Aka-Der, Kaldıraç, Gülüsu-Gülensu Güzelleştirme Derneği temsilcileri ard arda söz aldı ve konuşmalar yaptı. Mücadele Birliği temsilcisi Kenan Aktaş konuşmasında "artık fazla söz gerek yok ve yapılacak çok şey var. Önümüzdeki tek görev, Rojava gibi, Kürt halkı gibi devrim yapmaktır. Başka çıkış yolu yoktur. Bizim için enternasyonal dayanışma en önemli görevimizdir. Şanlı kızıl bayrağı bu topraklarda dalgalandırmaktır. Önümüzde bu zor görev bizi bekliyor. Ne kadar zor olursa, ne kadar kanlı olursa olsun, mutlaka zafer ulaşacağız. Buradaki mücadele ve ayaklanma bunu kanıtıyor. Bir gün mutlaka kazanacağız" dedi.

“Oruç Baba Parkı Bizimdir!”

Fatih'teki Oruç Baba Türbesi'nin de içinde yer aldığı parka külliye yapılmak istemesi, Topkapı Mahallesi sakinleri tarafından protesto edildi. Bayraklar ve balonlarla süsledikleri parkta inşaat izin verilmeyeceğini belirten mahalle sakinleri şenlik yaparak eylemi bitirdi.

Oruç Baba Türbesi'nin içinde bulunduğu Ümmi Sinan Tekke arsasının kapılarının geçtiğimiz günlerde zincirle kapatılarak külliye çalışmalarına başlanması mahalle sakinlerinin tepkisine neden olmuştu. 27 Eylül'de mahalleli, külliye inşaatının yapılmasını protesto etti. Parkı balonlarla ve bayraklarla süsleyen mahalle sakinleri, ellerinde taşıdıkları "İstanbul Talan Edilemez", "Bu Park Halka Açılacak" yazılı pankart ve dövizlerle yaşananları protesto etti.

Yaşadıkları mahallenin tarihi yarımada içinde yer aldığını, kazılacak her yerden arkeolojik değeri olan objeler çıkacağı belirtilirken mahalledeki tek yeşil alanın ise Oruç Baba Parkı olduğu ifade edildi.

Oruç Baba Parkı'na inşaat yapılmasına izin vermeyeceklerini, birlikte direnerek güçlerini gördüklerini belirten mahalle sakinleri mücadelenin bitmediğini ve tüm İstanbul'a yayarak sürdüreceklerini bundan sonra da Fatih'te, İstanbul'da veya Türkiye'nin herhangi bir yerindeki benzer rant ve talan politikalarına karşı tüm demokratik kitle örgütleriyle birlikte mücadele edeceklerini belirten mahalleliler "Kararımız kesindir parkımız bizimdir" dediler.

İŞİD Katliamları Hollanda'da Protesto Edildi

Emperyalistlerin ve işbirlikçi devletlerin besleyip büyüttüğü, sonrasında da bir canavar haline getirdiği katil sürüsü İŞİD, Avrupa'nın büyük kentlerinde protesto edildi. Ortaçağ karanlığına ait cinayet teknikleri ile tüm dünyanın tepkisini üzerine çeken bu katillere karşı, Kürt halkı başta olmak üzere tüm ezilenler kitleler halinde öfkelerini dile getiriyorlar.

27 Eylül günü Hollanda'nın Den Haag (Lahey) kentinde bir araya gelen yurtsever Kürt halkı ve sol sosyalist güçler, 13. güne girerken Kobane'e destek olmak ve İŞİD katillerini protesto etmek için Centrum istasyonunda bir araya geldiler. Kitle, kortejler oluşturarak meydana doğru yürüyüşe geçti. Yaklaşık bir kilometre yürüdüktan sonra meydana gelindi.

Yürüyüş boyunca "Biji Berxwedane Kobane", "Biji PYD", "Terörist Türkiye, Terörist Erdoğan Terörist İŞİD", "Çocuk Katili İŞİD", "Kürdis-

tan Faşizme Mezar Olacak", "Kobane İŞİD'e Mezar Olacak" sloganları Kürtçe Türkçe ve Hollandaca olarak atıldı.

Meydanda Kobane'deki onur direnişine destek konuşmalarının ardından kitlenin büyük kısmı sessiz oturma eylemine geçti. Sık sık Kobane'deki savaş cephesinden bilgiler aktarıldı. Eylem marşlar sloganlar ve konuşmalarla devam etti.

Eyleme PYD, PKK, MLKP, Partizan, Gezi Dayanışması güçleri pankart ve flamaları ile katılırken, eylem Hollandalılar tarafından ilgilile karşılandı..

Hollanda'dan Mücadele Birliği Okuru

Sanatçılar Kobane İçin Meclis Önünde

MKM'den sanatçılar, tiyatrocular, Emeğe Ezgi, Grup Munzur, Grup Vardıya ve Erdoğan Emir'in de aralarında bulunduğu Demokratik Sanatçılar İnisiyatifi, Kobane için Ankara'ya gitti. TC devletinin Kobane'ye dönük saldırıların arkasında hükümetlerden biri olduğunu, İŞİD çetelerini besleyen hükümetlerden biri olduğunu teşhir etmek için, Ankara'da meclisin önünde basın açıklaması yapan sanatçılar, ardından 1 saatlik oturma eylemi yaptı. Burada HDP adına Hatip Dicle de bir konuşma yaptı ve herkesi Kobane'ye destek olmaya çağırıyor.

Eyleme katılan Emeğe Ezgi de söz olarak "Zor bir dönemden geçiyoruz. Acımız büyük, öfkemiz büyük. Konuştuğumuz şu dakikalarda bile onlarca insan katledilmekte, kadınlara tecavüz edilmekte. Oradaki halklar ölümle burun burunadır. Ama biliyoruz bu katil sürülerini, çeteleri besleyenlerin kim olduklarını. Başta şu an önünde bulunduğumuz bu meclisistekiler, TC devleti ve hükümeti başta olmak üzere, emperyalist-kapitalist devletlerdir. Amaçları ise Ortadoğu'da ayağa kalkan, mücadele eden halklara saldırarak, orada devrimini yapmış bir halkı, Kürt halkını katletmek, Rojava devrimini boğmaktır. Ama başaramayacaklar. Halkların mücadelesiyle bu çaba boşa çıkarılacaktır. Bizler de bu ülkenin sanatçıları, aydınları, toplumun

vicdanı, yüreği, bilincidir diyorsak, bu katliamlara, saldırılara karşı birlikte olmak, mücadele etmek zorundayız. Sadece biz sanatçılar olarak değil, bu ülkenin işçileriyle, emekçileriyle birlikte bu mücadeleyi yürütmek zorundayız. Artık başka çıkış yolu yoktur." dedi.

Konuşmaların ardından türküler söylendi Kobane için, marşlar okundu. Ardından Güvenpark'a geçen sanatçılar, orada günlerdir Kobane için yapılan oturma eylemine destek verdi. Orada eyleme gelen insanlarla birlikte türküler, marşlar söylendi. Akşam geç saatlerde sanatçılar Ankara'dan ayrıldı.

Kobane Stalingrad, Hepimiz Onu Savunan Askerleriz!

Kürt halkının öz-gürlük mücadelesinde her zaman yanında olan Mücadele Birliği, Kürt halkı Kobane'de katledilmek istenirken de orada, Kürt halkının yanında yerini aldı. 24 Eylül günü İstanbul'dan Suruç'a giden Mücadele Birliği okurları, 27 Eylül akşamı döndükleri İstanbul'da, yaşadıklarını ve gördüklerini anlattılar.

Mücadele Birliği Platformu'nun bileşenleri olan Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Genç Emekçiler Birliği (GEB), Emekçi Kadınlar (EKA) ve Devrimci İşçi Komiteleri (DİK)'ten Suruç'a giden, sınırları aşarak Kobane'ye, YPG gerillalarının kontrolündeki Kobane'ye giden okurlarımızın anlatımlarını paylaşıyoruz.

Devrimci İşçi Komiteleri: Kobane sınırını geçtiğimizde YPG bizleri karşıladı, 15 yıl aradan sonra HPG'deki yeğenimi gördüm, biraz görüştüm. YPG gerillalarıyla ilk selamlaştığımda, bir tanesi eğildi, üzerimdeki Deniz Gezmiş'in resmini öptü.

Suruç'ta halk bizleri zafer işaretleriyle karşıladı. Salih Müslim'in kardeşi Enver Müslim gelip konuşma yaptı. Yumurtalık köyüne geçtiğimizde bir YPG'li benden Deniz Gezmiş'in bayrağını isteyince verdim. Çok mutlu olduğumu ifade etti. Tabii ki ben de mutlu oldum. Deniz Gezmiş'i tanıyor musun dediğimde "tabii tanıyorum" dedi. 13 yaşında YPG'ye katılmış.

Devletin yasaklamalarına karşı sınıra aşarak Kobane halkıyla buluştuk. Bizleri görünce çok mutlu oldular. Dönüşte bizleri saatlerce beklettikten sonra sınır kapısı dedikleri telleri kaldırıp oradan 20 20 almaya başladılar. Hep anons yaparak yüzü maskeli arkadaşlar vardı, arkadaşlar maskenizi çıkarın yoksa müdahale edilecek denildi. Her şey rağmen hep birlikte geri döndük.

Devrimci Öğrenci Birliği:

24 Eylül Çarşamba günü çıktık yola. Beyoğlu'ndan kalkacak otobüs iki kere polis tarafından engellenince, nakliyat için kullanılan kapalı kasa bir aracın arkasına yirmi kişi binerek otobüslerin toplandığı Mehmetçik Vakfı'na geçtik. İstanbul'dan Kobane'ye uzanan yolculuk işte böyle başladı.

Suruç'a gidene kadar bir-iki defa polis kontrolüyle karşılaştık. Daha önce, Ali İsmail davası için Kayseri'ye gittiğimizde çok daha sıkı aramalarla karşılaşmıştık. Suruç'a girdiğimizde ise, evlerinden işyerlerinden çıkıp, zafer işaretleriyle biz karşılayan binlerce insan vardı. Hani o hep bekledikleri, özledikleri insanlar bizimiz gibi, yıllarca birbirimizi özlemişiz de sonunda kavuşmuşuz gibi... Hep umut ettikleri şey bizim gelişimizle gerçekleşmiş gibi... Sorunsuz bir şekilde Suruç'un Erice köyüne geçtik.

Bizim haricimizde bir kaç farklı köyde daha sınır nöbeti ve

insan zinciri eylemleri vardı. Biz de nöbetlere ayrıldık, köyün farklı noktalarında bütün bir gün ve gece nöbet tuttuk. Sınırın öte yanından sürekli olarak kurşun ve havan topu sesleri geliyordu. Gece ise iki ışık kaynağımız vardı; sınırdaki asker kuleleri ve düşen topların ışığı.

Sabah oldu, bir değerlendirme toplantısı yapıldı ve daha önce 24 saat olarak planlanan bu nöbetin, İstanbul'a zorunlu olarak dönmesi gerekenler haricinde herkesin isteği doğrultusunda bir gün daha uzatıldığı açıklandı. Herkeste bu savaşta ufak da olsa bir rol oynamanın sevinci vardı. Tıpkı Gezi'de olduğu gibi kamyonla gelen suları insan zinciri halinde indir-dik, yerleştirdik. Birbirini tanımayan binlerce insan aynı amaç için oradaydı.

Biz köyde nöbet tutuyorduk ama, köyde nüfusun azalmasına rağmen yaşam devam ediyordu; hemen yanı başımızda, köy okulunda çocuklar ders yapıyordu. Teneffüste okul bahçesinde

Genç Emekçiler Birliği: Biz Gazi mahallesinde bulunan Mücadele Birliği okurları olarak Kobane halk devrimine yapılan saldırıları yakından görmek ve oradaki saldırılara karşı destek vermek Enternasyonalizmi büyütme amacı ile orada bulunduk.

Eğrice köyünde birinci gün gece nöbetinden beklemelerden sonra çatışmaların sesleri bize kadar geliyordu. İkinci gün bize gelen "acil durum" çağrısı üzerine köyden konvoy eşliğinde çıkarak sınıra dayandık ve Kobane devrimini yakından görmeye oradaki halka yalnız olmadıklarımızı göstermek için sınıra geçtik ve askerlerin müdahaleye cesaret edemediğini, devletin ne kadar aciz olduğunu, bir devrimi nasıl engelleyemediklerini gördük.

Sınıra geçtikten sonra bizi Kobane halkı ve Kobane'de bulunan gerilla asayiş birimleri zılgıtlar, alkışlarla karşıladı. Oradaki gerillaların bize olan sevgi seli karşılamak için havaya ateş etmelerini, heyecanlı bir sevinç ile gözlemledik. K.Kürdistan'dan YPG'ye katılan gerillalar, aileleri ile karşılaşıncaya mutluluk göz yaşlarını tutamadılar. Kobane'de kalmak isteyenler de oldu, ancak oradaki genel ihtiyaçlardan kaynaklı pek sıcak karşılanmadı. Orada bulunan bir gerilla Heval'in "Niye şimdiye kadar gelmediniz" demesi üzerine ona "Ben Gazi Mahallesinden geliyorum, orada da insana ihtiyaç var, orada örgütlenmek orada devrimi gerçekle-

şenleşen öğrenciler yanımıza geliyor, ne olduğunu anlamaya çalışıyor; bir yandan da oyun oynuyorlardı.

Aradan bir-iki saat geçti; olağanüstü bir gelişme olduğu, İstanbul'a dönecek araçların iptal edildiği, otobüslerle sınıra geçeceğimiz söylendi. Kısa bir sürede bin kadar insan hazır bir şekilde gitmeyi bekliyorduk.

Otobüslerden indik, bizim haricimizde K.Kürdistan'ın bir çok yerinden araçlarla gelen insanlarla

birleştik. Binlerce insan doğru yürüyüşe geçti. Bir tank ve bir otobüs asker bekliyordu bizi ama onlar engel olmak için ağızlarını bile açmadan, tek bir laf edemedi den teller kesilmiş, direkler yıkılmış; Kobane'ye giden o yol açılmıştı bile. Kimse durmadı, duraksamadı mayınlı arazinin ortasındaki patikadan Kobane'ye yürüyüşe başladık.

YPG'liler ve Kobane halkı karşıladı bizleri. Büyük bir sevinçle, kadın çocuk genç yaşlı... Her-

tirmek, burası için yapacağımız en büyük iyilik olur" demem, o gerillayı ikna etti. Çünkü o da IŞİD'e TC devletinin desteğini biliyordu. Bizim burada devrimi gerçekleştirmemiz demek, onlara bir çok konuda destek olabileceğimiz anlamına geliyordu.

Geride dönmek için yola çıktığımızda gerillalar bizi ve Rojava devrimimizi korumak için devriye atıyorlardı. Bizler geldiğimiz yoldan geri döndüğümüzde Türkiye Cumhuriyeti Devleti sınırları korumak için gaz bombaları, ikaz ateşleri ve onlara gelen vur emriyle bizleri karşıladılar. Görüşmeler üzerine YPG gerillalarının hakimiyetinde 2 sınır kapısından geçilebileceği söylendi.

Yaklaşık yarım saatlik yürüyüşümüzde Kobane Halkı bizleri ne aç, ne de susuz bıraktılar. Her kapıdan, her pencereden Kürtçe "hoş geldiniz sefalar getiriniz" sözleri ile bizlere eşlik ettiler. Mürşit Sınır Kapısında Enver Müslim'in aracı ile gelmesi ve bizim önümüzde inip ilk olarak Deniz Gezmiş önlüklü olan bizlerin ellerini sıkması, bana bu hareketin Deniz Gezmiş'ten kaynaklı olduğunu düşündürdü.

Bu sınır kapısında bir çok yaralının olması ve TC'nin mültecileri aldıkları Yumurtalık Sınır Kapısı'ndan bizleri alacağını söylemesi üzerine yarım saatlik yürüyüşe çıktık. Binlerce insan Yumurtalık sınır kapısına yürüdü; yoldaşlarla kedi aramızda yaptığımız benzetme kavimler göçü oldu!

Bizlerin o kapıdan içeri alınması TC devletinin kuyruk acısıydı. Bir dağda "Hudut Namustur" yazısı vardı. Biz binlerce insan, bir kez daha bu devletin ne kadar namusuz olduğunu kanıtlamış oluyorduk. O kapıdan geçtiğimizde bizlere yapılmak istenilen işkencelerle TC devletinin IŞİD'i desteklediği o kadar barizdi ki, sorduğu sorular bize yapılmak istenen psikolojik işkenceyi boşa düşürmüştük. Bu onları iki kez sınırlendırıyordu.

kes birbirine sarılıyor, selamlaşıyor, gözyaşı döküyor... Dalga dalga giderek kalabalıklaşarak Kobane içinde yürüyüşe başladık. Sloganlar sevinçle havaya ateş açan YPG'lilerin seslerine karşılıyordu... Kobane'nin "meydanı" diyebileceğimiz bir yere geldik, hep birlikte saydı duruşuna geçtik.

Ondan sonrası ise sadece yaşayanların anlayabileceği bir heyecan kesmekeşi... Bir yerde basına açıklama yapılıyor, bir yerde grup grup insanlar YPG'lilerle süren savaş ve Kobane'de yaşam üzerine sohbet ediyor, fotoğraf çekiyor...

İşte orada bir an herkesten uzaklaşıp düşündüm; sahi, ben buraya neden gelmişim? Okuduğum üniversiteni çıkıp, Kobane'de ne yapıyordum? O an daha iyi anlıyor insan; ben IŞİD denen kana susamışlara karşı savaşanlara destek olmaya gelmişim... Hayır, destek değil, o savaş için benim de yapabileceğim vardı ve bunu yapıyordum; bu savaşın bir parçasıydım. Herkese bir mesaj vermişim; bu savaş sadece orada savaşanlar arasında gerçekleşmiyor, bizler de varız ve hiç bir şey bizi engellemiyor; o koca tanklarınla koruduğunuz sınırlarınız bile...

Artık yavaş yavaş geri dönme zamanı gelmişti. Biz geldiğimiz yoldan geri dönerken herkes evlerinden çıkmış, kimi su kimi sigara uzatıyor, "bizi unutmayın" diyorlardı... Ayaklarımız yere sürte sürte, sırtımızı bile Kobane'ye dönmeden, hep arkamıza, ar-